


5. 7. 164



CHIONIS EPISTOLAE

GRAECE.

AD

CODD. MEDICEOS
RECENSUIT CASTIGAVIT
NOTAS ET INDICEM

ADIECIT

JO. THEOPHILUS COBERUS

A. M.

GYMN. BUDISSENSIS CONRECTOR.



DRESDAE ET LIPSIAE

IMPENSIS MICH. GROELLII MDCCCCLXV.

10

10

10



✱✱✱

✱✱✱ **A**ccidit hoc ipsis Graecorum
 ✱✱✱ epistolis, quod Plinius secun-
 dus in dictis rebusque magnorum
 hominumagnouit, vt aliae clariores sint,
 aliae maiores. Quo minus mirabile
 videri debet, quid causae sit, quod
 Chioneae non aequae celebrentur, ac
 leuiiores quaedam, etsi vix vllae repe-
 riantur, e quibus plus commodi sitaui-
 tatisque quam ex his iuuentus colli-
 gere queat. Adeo excellēter enar-
 rant peregrinationem et pericula et
 facta Chionis, Heracleotae, natione
 Pontici, nobilissimi iuuenis, cui con-
 suetudo Platonis summam animi ma-
 gnitudinem, conatus liberandae pa-
 triae

VI

triae gloriosam mortem attulit. Pectoris autem longe pulcherrimam imaginem exprimunt, declarandis tot ac tantis virtutibus Chionis, tam altis et exquisitis sensibus expromendis, ut nihil in iuvene amabilius, nihil ad exemplum illustrius et ad veram laudam praestabilius cogitari possit. Ipsius denique orationis mira est facilitas et venustas, quae undique velut odorem quendam humanitatis et doctrinae spirat ac diffundit.

At enim erunt forsitan, qui eas a longe alio auctore quam a Chione, profectas esse dicant. Ego vero hoc adeo non dissimulo, ut potius illas ipsas rationes iam conquisiuerim, quae huic opinioni mirifice faueant. Quas cum iis epistolis, e quibus ductae sunt, adsperserim, vix attinet nunc repetere. Afferam tamen; speciminis gratia, vnum itemque atterum exemplum. Nam quod in tertia epistola ostendit, se cum Xenophonte versatum

fatum eo tempore, quo nondum in lucem susceptus fuerat, vel certe aliis de causis eo cum versari non poterat, quaeso, an hoc Chionis manum indicat? imo longe inferioris aetatis scriptorem verbum *ἐγκακεῖν* prodit, nisi forte vocabula *ζευτεία*, *τυραννοκτονία*, *πενταετία*, *δekaετία*, *εὐπορία* eam suspicionem magis confirmant. Sane verbum *ἐγκακεῖν*, *ὡς πᾶν ἀδόκιμον*, Thomas repudiat, Moeris autem ab ullo veterum adhibitum esse negat. Nec mihi quidem, etsi diu quaerenti, antiquior quam Polybii auctoritas occurrit. Ne dicam, nullum esse, ex omni vetustate scriptorem, qui Chionis epistolas commemoret. Sed hanc rationem, qua fere in similibus causis utuntur, quam recte semper, nunc non quaerimus, non admodum hic locus desiderat.

Quid multa? ea hic vestigia impressa videmus; e quibus adeo, quis ille architectus fuerit, non obscure

VIII

appareat. In eo genere sunt, praeter illud cum Xenophonte colloquium, pericula terra marique Chioni excitata, ne omiſſis quidem ſpectri terroribus, ſententiae crebrae, acutae, magnificae; orationis nouitas, adſperſi poëtarum flores, illae denique, quibus exornandis haec inuenta videntur, iuuenis virtutes, ab omni laude cumulatae. Ecquid ſentimus? non omnis ille apparatus, illa pigmenta ſophiſtae alicuius officinam redolent? Et vero ſatis conſtat, hoc paene proprium fuiſſe eorum hominum, vt in laudandis ornandisque factis clarorum virorum nihil non fingerent, nihil non artificii et coloris ad excitandam admirationem et ingenii gloriam accommodarent. Sed in ea tamen re modum quendam noſter adhibuit, niſi hoc forſitan, quod alieno tempore Chionem cum Xenophonte coniungat, exagitare velimus.

Intel-

Intelligo enim, multos esse, qui huius generis errores, vel potius mendacia, cur enim hoc concedere nolim? in Graecis inprimis et vero etiam Latinis suauiter reprehendant. Enimuero non is ego sum, qui veterum naeuos ad elegantias referat. Illud tamen satis mirari non possum, cur eos, vt locorum et temporum interuallis, ita moribus et opinione a nobis adeo disiunctos, ex nostro sensu et consuetudine aestimemus, et ad nostras leges, easque saepe non optimas et nimis acerbis, in ordinem redigere velimus, quos in omnibus iis artibus, quae ad ingenii cultum et ad veram doctrinam pertinent, nobis quasi magistros assumimus. Quid verò? si tam acres et eruditos oculos, tam teretes et religiosas aures habemus, vt quicquid abhorreat, facillime percipere et sentire possint, quid est, quod non potius eorum propositum et causas, quibus adducti, a veritate nonnunquam sibi recedendum

X

putauerint, quam ipsum mendacium indagare ac perpendere velimus? Neque enim licentia quaedam et libido fuit; ut quidam opinionis errore sibi fingunt, sed vel illustrandae rei, vel delectandi vel commouendi legentis audientisue vel quaecunque demum alia, honesta et probabilis ratio, quae ad hoc eos impelleret, nec vllum ferre genus scriptorum est, quod propterea hoc velut artificium non amplectendum censuerit. An igitur, quando Aeneam cum Didone collatum legimus, diuini Maronis negligentiam, in temporis decoro admisissam, consilii causa excusabimus, nostrum, multo leuius in hoc genere peccantem, reum agemus? Quod si poëtis plus libertatis esse volumus, age, transeamus ad historicos, a quibus nemo est, quin summam veritatem exigat, quorum nulla est sine fide auctoritas. Iam vero quam innumeras prope orationes et epistolas illi a se afferunt, quas ceteris tribuere non

non dubitant. Nihilo secius tamen sunt, qui eos defendant, propterea, quod ita, qui legant, rerum gestarum causas et consilia facilius intelligere posse videantur. Quo magis rhetoribus hanc veniam dabimus; quibus adeo concessum est, ut Atticus apud Ciceronem (Brut. c. XI.) ridens quidem ille, sed verissime dixit, ementiri in historiis, ut aliquid dicere possint argutius. Denique haec nostro fingendi causa fuisse videtur quam initio memini me dicere, ut longe perfectissimam Chionis effigiem proponeret, in qua paene exemplum fortissimi iuvenis et vere sapientis viri elucescat. Praeclarum sane institutum et dignum, cuius gratia si nonnulla detorta sint, quae non solum ferenda sed etiam probanda putemus.

Haec quidem ratio nos adduxit, ut iam ante aliquot annos ad edendas has epistolas animum induceremus. Sed eventum eius consilii cum aliae res

XII

res impediuerunt, de quibus longum est dicere, tum etiam expectatio copiarum ex Italicis codicibus, quarum spes certissima oblata fuerat. Sed antequam eae in manus venirent, ecce! intercessit peregrinatio in hanc Germaniam nostram et Italiam, studiorum causa, suscepta, quae me tres annos detinuit, nunc autem longe suauissima recordatione animum pascit, et recreat. Secutae sunt deinceps aliae ex aliis occupationibus, praesertim muneris, quae difficiliorem, quam antea fuisset, editionem redderent. Atque ita velim de hac mora existiment, amici nostri, si forte eam satis cognitam et perspectam non habeant.

Instructi quidem fuimus integris editionibus omnibus, Aldina, omnium prima, et Cuiaciana, quarum utraque extat inter epistolas Graecorum, quae Romae a. mccccxcix. et Geneuae a. mdcxvi iunctim prodierunt: denique Caseliana, quae Ro-

Rostoch. MDCCXCIII suscepta est, cui adiuncta erat versio perelegans eiusdem Caselii, seorsim emissa. Illarum vsum summa facilitate suppeditavit Henr. Ionath. Clodius, Bibliothecae Elector., quae Dresdae est, Praefectus dignissimus; huius autem Io. Iacob. Reiskius, linguae Arabicae Professor in Vniuers. artium Lips. et Rector scholae ad D. Nicolai celeberr. praeceptor noster in Arabicis. Quibus eximiis viris cum hac de causa, tum ob insignem erga me humanitatem et beneuolentiam, me vehementer obstrictum esse lubens profiteor. Sed Cuiacianam et Casel. ex Aldina repetitam cognouimus, e qua etiam adornatae sunt quaedam epistolae, ab H. Stephano Cresiae et Memnonis fragmentis subiectae, et tertia, a Leunclauio Xenophonti praefixa. Est etiam decima sexta, a Frider. Morello separatim edita Paris. a. MDCCXCV, quam non vidimus.

Ita-

XIII

Itaque subsidio venerunt variae lectiones trium codd. Florentinorum, quos magnificentissima illa Medicorum bibliotheca ad D. Laurentii seruat, in qua deinceps maximam partem anni sexagesimi incredibili cum voluptate et fructu transeginus. Exant illi plut. LIX, n. 47. in membran: plut. LVII, n. 12. in papir. quem et optimum et diligentius nec minus nitide quam primum exaratum esse cognouimus: et in eod. plut. n. 45 in papir. qui tantum ultimam epistolam habet. Etsi autem ipsi tres XV saec. descripti sunt, saepissime tamen vulgatae editioni praestant, non solum melioribus lectionibus afferendis, sed etiam iis supplendis, quae in illa desunt. Debemus autem haec praesidia illi, cui ob diuina et paene infinita beneficia tantum debemus, quantum hominem homini debere vix fas est, Perillustri Viro, Io. Ludouico Blancono, Patrono nostro O. M. qui nunc legatus Romam missus,

missus, virtutum suarum praemiis magno cum splendore et gloria perfruitur, et ut illis diu ac rebus omnibus prosperrimis circum fluentibus perfruatur, tam omnibus votis cum omnibus bonis exoptamus, quam nos ingenti desiderio eum prosequimur.

Ceterum adhibuimus inprimis Aldinam editionem, unde etiam reliquae manarunt. Hanc e codd. Mediceis nonnunquam suppleuimus, saepe castigauimus, perraro, nec nisi cogente manifesta causa, a nobis aliquid attulimus, neque tamen omnino quicquam in contextu tentauimus, quin ratio in notis reddita fuerit: in quibus etiam vulg. non raro defendimus et varias lectiones recensuimus, quaecunque alicuius momenti essent. Id quoque operam dedimus, ut nonnullos auctoris errores et dubios et obscuros locos refelleremus vel indicaremus vel etiam illustra-

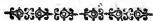
XVI

straremus omninoque nihil missum
faceremus, in quo tirones, quos im-
primis hoc libello iuuare voluimus,
iure haerere possent. Eorum gratia
et indices adiecimus, non inutiles,
vt spero. Operarum errores, quam-
vis paucos et leues, per summam il-
lorum festinationem et vrgentes nun-
dinas Lipsienses et locorum interualla
nobis non integrum fuit annotare.
Budissae m. Aprili c1515CCLXV.



ΧΙΩΝΟΣ

ΧΙΩΝΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.



I.

Patrem de sua absentia sollicitum erigit.

Χίαν Μάτρει χαίρειν. *).



Ἀπέδωκέ μοι Λύσις τὴν ἐπιστολὴν, τρεῖς
τὴν ἡμέραν ἤδη περὶ Βυζάντιον δια-
τρέβοντι, δι' ἧς τὴν σαυτῆς σύγχυσιν καὶ πάσας
τῆς

EPIST. I.

*) Primam et ultimam voc. inscriptionis hic & in ceteris epistolis recepimus e 12. vel 47. Mediceo codice, vel ex utroque simul. Ceterum Chionis nomen, paullo rarius, fuit etiam praetori cuidam Atheniensi, quem

Diodor. Sic. ad Olymper. CIII. refert, et sculptori Corinthio ap. Vitruv. praef. Sed in Photii Biblioth. cod. CCXXIII, p. 365, in marg. ex aliis MSS. scribitur Χίονος, mox in contextu Μάτρεος, pro quo Hoefschel. in notis legit Μάτριος.

2 τῆς οἰκίας ἐδήλως μοι. ἄλλος μὲν ἔν, ὅσοις
 ἔνεστι παραμυθήσασθαι σε, ταῦτ' ἂν διεξήεις,
 καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀποδημίας ἐλπίδας ἐξηρι-
 θμεῖτο, καὶ ταύταις ἐπ' ἀντίρροπον α) λύπης
 εὐφροσύνην καθίςατο. ἐγὼ δὲ τὲτ' αὐτὸ ἀξιώ-
 σασθ' ὑμῶν γενέσθαι, ὥπως ἄθλόν μοι τῆς ἐλ-
 πιζομένης ἀρετῆς καταστήσῃτε, τὸ μακαρίεις
 ὑμᾶς ποιῆσαι γονεῖς, ἀλλὰ μὴ β) τὸ παρα-
 μυθίαν ἐκ τῆς ἐμῆς παιδείας προσδέχεσθαι, μὴ
 λυπεμένους γ) δὲ εὐτυχίαν. ἄμεινον δὲ, ὥσ-
 περ ἀβλοφόρῳ, δ) μείζονά μοι προσδεῖναι,
 τὰ

α) Diuellimus vulg.
 ἐπ' ἀντίρροπον & post ἐπαυ-
 τά. Λύπης ἀντίρροπον ἄ-
 χθος dixit etiam Sophocl.
 Electr. 118.

β) Intellig. μόνον, vti
 & post proximum μὴ.
 Sic Plutarch. de Puer.
 Educ. p. 9, ipsis patribus
 monet liberorum profe-
 ctus esse explorandos, ἀλ-
 λά μὴ nec tantum merce-
 nario praeceptori fiden-
 dum.

γ) Medicei δέχεσθαι λυ-
 πόμενοι, omisso μὴ. Sed

rectius habet vulg. Di-
 stinguuntur enim hic
 maiora praemia a mino-
 ribus. Huic autem di-
 scrimini accommodatius
 est προσδέχεσθαι, et neces-
 sarius ob anteced. τὸ in-
 finitius, ab eoque me-
 lius participium suspen-
 ditur, quam α καταστήσῃτε.
 Si quid tamen mu-
 tandum sit, malim εὐτυ-
 χίαν.

δ) Idem libri ἀβλοφό-
 ροι, quod forsitan ex an-
 tiqua scribendi ratione
 ΑΘΛΟΦΩΡΩI ortum est.

τά ε) ἄλλα, ἵνα κρείττων ἐπ' αὐτὰ ἀγωνιστῆς γένωμαι. ἔτις ἐν δικάεισο, ὦ πάτερ, καὶ πα- 3
ραμυθεῖ τὴν μητέρα. ἔπερ ἄρα ἐκένην μὲν ἐν
τοῖς παρηγορημένοις, σὲ δὲ ἐν τοῖς παρηγορεῦσι
τετάσθαι προσήκει.

ε) Non reduntat τα. Illa praemia, quae antea
nominaui.



II.

Thrasonem in se officiosum commendat.

Χίων Μάτρειδι χαίρειν.

Θράσων ἐμπόρευεται μὲν α) τὸν Πόντον,
χρηστὸς δὲ μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἐπιτή-
δευσιν· β) εἶναί μοι δοκεῖ. καὶ νῦν ἐν Βυζαν-
τίῳ γενόμενος, ἔχω τινὰ αὐτῷ χάριν. Θεᾶ 2
σαοδαι γάρ μοι βελομένῳ τὰ περὶ χώραν ἄξιαν
θέας ὄντα, ἡγεμῶν τῆς οὐδ' ἐγένετο, καὶ τὰλλα

A 2

ἔπε-

EPIST. II.

a) Intell. is, quod ad-
ditur in epist. VII. 3. &
VIII, init.

b) Probior, quam pro
vitae instituto. Videtur
enim eadem de ἐμπόροις

sentire, quae Cic. de πε-
λοκαπηλῶσι offic. I, 28.
Add. Plato Legg. IV, p.
539, qui propterea utrum-
que genus a dignitate le-
gislatoris exclusit Legg.
VIII, p. 588.

ἐπεμελήθη, ὅπως μὴ σκονησά τις ἡμῖν· ἡ οὐδὲς ἡ
κυνηγετική γένοιτο, ἀλλὰ ὀχημάτων τε χάριν
καὶ τῆς ἀλλης παρασκευῆς ἀβροτέρᾳ. τῆτον
ὡς ὑμᾶς πλεοντά ᾤθην ταύτῃ τῇ μαρτυρίᾳ
συμπαραπέμψαι δεῖν, ἵνα ἀντιτύχη τῶν αὐ-
τῶν. c) Θέας μὲν ἐν ἐδρῇ, οἶμαι, χρήζει, κα-
τεστρατευμένος ἐκ πολλῶ χρόνῳ τὸν Πόντον.
εἰς δὲ τὴν οἰκίαν, δῆλον, ὡς κατὰ τὸ σεαυτῆ
ἦθος d) ὑποδέξῃ προθύμως αὐτόν. ἐγὼ δὲ ὥρ-
μημαί e) μὲν ἐκπλεῖν, ἀνέμῳ δὲ ἐκ ἐπιτυγ-
χάω.

III.

- c) Verba ἵνα ἀντιτύχη
τῶν αὐτῶν inseruimus e
Mediceis libb. Omiserat
pro sapientia sua vel Al-
dini codicis scriba, vel
alius, illo antiquior, cum
inhaereret vulgari notio-
ni pronom. αὐτῶν, cui
fane repugnat contextus.
Sed vertendus est locus;
ut vicissim familia conse-
quatur. Sic αὐτὸς τῷ
- Graeca elegantia dicitur
similis alicui. Exemplo
sunt haec Isocr. de Pace,
p. 113, τὰ αὐτὰ ἐκείνους,
καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνους τι-
μήν. Aelian. V. H. l. 34.
τὰ αὐτὰ ἡμοί.
- d) Medic. 12, ἦθος.
- e) Animaduertenda h.
l. vis perfecti: cupidus
fui & adhuc sum. Sic
infra ep. XIII, l. δίδου.





III.

Res laudat, a Xenophonte in Asia et, se spectatore, Byzantii gestas, iisque non minus quam cohortatione viri ad philosophiae studium se incensum ostendit.

Χίον Μάρτιδι χαιρεῖν. *)

Πολλὴν χεῖρ οἶδα τοῖς ἐπιχῶσιν ἡμᾶς τανέμοις καὶ τὴν ἐν Βυζαντίῳ διατριβὴν βια-

Α 3

σαμέ-

EPIST. III.

*) Leunclavius, qui hanc epistolam Xenophonti suo adiunxit, in Francofurt. edit. legit *ἐγχαίρειν*. Ceterum manifeste spuria est haec epistola. Incidit enim hic aduentus Xenophontis in urbem Byzantium in Olymp. XCV. conf. Diodor. Sic. Sed illo tempore Chion ceterisque, ut in proxima est epistola, quae haud dubie brevi hanc subsecuta est, nullo modo Platonem audi-

re poterant, quippe qui tum ipse alios audivit, nec nisi post multos decem annos docere coepit, quod ex iis apparet, quae habet Diog. Laert. III, 6, f. Accedit etiam quod nostro ab hoc tempore usque ad Olymp. CIII, qua ineunte nondum Athenis discesserat, (v. ad epist. XII, not. b.) plures quam XXX. annos peregrinandum fuerit, quod cum per se verosimile non est, tum repugnat epistolae modo lau-

σαμένοις, a) καίτοι τοπρώτον ἡχθόμεν αὐτοῖς
ἐπεργόμενος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία πρόφασις καὶ
χρονιωτέρας μονῆς ἐφάνη Ξενοφῶν, ὁ Σωκρά-
της γνώριμος. ἔτος γὰρ ὁ Ξενοφῶν εἰς τῶν
2 ἐπ' Ἀγξαξέρξην στρατευσαμένων Ἑλλήνων, Κύρω
δὲ συμμάχων ἐστὶ. b) καὶ τὸ μὲν πρῶτον με-
τά τινος τῶν στρατηγῶν ἦν, c) ἔδεν πολυπραγ-
μονῶν, ὅ, τι μὴ στρατιώτην ἔχρην, d) ὥσπερ εἰς
τῶν τῶν Κύρω τιμίαν. αἷς δὲ Κύρες τε c) ἀπέ-
θανεν

laudatae, e qua vix lon-
gior quam sex annorum
absentia colligi potest.
Quid multa? Ne natus
quidem videtur, cum Xe-
nophon Byzantii egit.
Si enim anno IV. Olymp.
CVI. Clearchum sustu-
lit, quod constat e Diog.
Sic. T. II, p. 109, ad
quantam senectutem ne-
cesse sit peruenerit? At-
qui iuuenem sublatum
esse Iustinus scriptit lib.
XVI, 5.

a) Qui nos commorari
cogebant, ut etiam vertit
Casel.

b) De hac Xenophon-

tis et ceterorum expedi-
tione consulendus ipse
Xenoph. primis sex li-
bris de Expeditione Cyri
min.

c) Is erat Proxenus,
Boeotius, Gorgiae Leon-
tini discipulus ad quem,
per litteras accersitus, se
contulerat, quod ipse
testatur lib. laud. p. 231.

d) Sed negat ibi Xe-
nophon, se tum militem
aut praefectum fuisse.
Mox in Medic. 12. legi-
tur καὶ περ, quod fere
melius est quam vulg.
ὥσπερ.

e) In Medic. 47 abest
τε.

θανεν ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ, καὶ οἱ στρατηγοὶ
 τῶν f) Ἑλλήνων παρασπονδόντες ἀπετμήθη-
 σάν τὰς κεφαλὰς, ἤρεθον στρατηγὸς, ἀνδρίας
 τε ἕνεκα καὶ τῆς ἄλλης σοφίας, δοκῶν ἄριστος
 αὖ διαπράττειν g) τὴν σωτηρίαν τοῖς Ἑλλη-
 σι. καὶ ἐκ ἔψευσεν αὐτὸς τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ
 διὰ μέσης πολεμίας γῆς ὀλίγην στρατιάν ἄγων
 περιστάσατο, ἐκάστης ἡμέρας τοῖς βασιλέως
 στρατηγοῖς παραστρατοπεδεύομενος. Σαυμάσας
 μὲν ἔν καὶ ταῦτα. πολὺ δὲ τέτων θαυμασμιό-
 τερων τε καὶ μεῖζον, ὅπερ αὐτὸς ἐγὼ νῦν ἐθεα-
 σάμην. πεπονημένοι γάρ οἱ Ἕλληνες πολυ- 4
 χρονίῳ καὶ χαλεπῇ στρατείᾳ, καὶ μηδὲν ἄλλο
 ἐυρημένοι τῶν κινδύνων ἄβλον πλὴν τῆς σωτη-
 ρίας, δεξαμένων αὐτὸς κατὰ φόβον h) τῶν

Α 4

Bu-

τε, vt deinceps post αὖ-
 θρίας.

f) Deest τῶν in eo-
 dem codice, vt infra post
 φόβον.

g) Obseruent hic iu-
 venes, aoristum infiniti-
 vi cum αὖ recte et ex vsu
 Græcorum adhiberi pro

futuro. Exempla dabit
 Viger. de Idiotismis: Gr.

L. p. 375.

h) Quamquam de hoc
 metu Byzantium nihil
 est apud Xenophontem,
 tamen res ipsa declarat,
 fuisse illis timendum.
 Quid enim? exercitus
 erat,

Βυζαντίαν, ἔγνωσαν διαρπάσαι τὴν πόλιν, i)
καὶ πολὺς τάραχος αἰφνιδίως κατέχευε τὰς
Βυζαντίους. - ἐπεὶ δὲ ὠπλίζοντό τε οἱ ξένοι,
καὶ ὁ σαλπικτὴς ἐσήμαινεν, k) ἐγὼ μὲν
ᾠσπίδα καὶ λόγχην ἀρπάσας, ἔδραμον ἐπὶ τὸ
τέχος, § 1) τῶν ἐφάβων τινὰς συνεσηκώτας
εἴρων. ἦν δὲ ἡ φυλακὴ τῶν τευχῶν ἐδὲν
ᾠφέλιμος, πολεμίαν κατεχόντων τὴν πόλιν.
ἀλλ'

erat, quem recipiebant, et alienus quidem, qui Græcis aequè ciuitatibus quam barbaris valde molestus fuerat. Sed vereri etiam poterant, excludere, atque hoc magis, quo minus adersat ad resistendum praesidii.

i) Cuius rei haec erat causa. Anaxibius, Spartanorum nauarchus, ut Pharnabazum, Bithyniae satrapam, ab his copiis sibi timentem, tutum praestaret, promissis eius inductus, cum nauibus in Asiam venerat, quibus reduces Græcos Byzantium traiceret, pol-

licitus etiam, si sequerentur, stipendium. Quo facto illi quum nihil impetrarent, sed per fraudem ex illa vrbe dimissi essent, mox redeunt et vi perportam irrumpunt, a ciuibus extorsuri, quod a nauarcho obtinere non poterant. v. Xenoph. l. l. p. 306, f.

k) Medic. 12. ἐσήμηνε. Et vtitur sane Chion Atticis formis, sed rarius, nec codices Medicei in iis, quas praeter editas afferunt, inter se consentiunt.

1) Medic. 12 addit καί.

ἀλλ' ἵμως ῥᾶν ἐνομίζομεν ἀμυνεῖσθαι, πλεονεκτέντες τῷ τόπῳ, ἢ ἀπολεῖσθαι γε βραδυτέρων. m) καὶ τέτατα ταραττομένων τῶν Ἑλ-
λήνων, ἐωρῶμεν κομήτην ἀνδρα, καλὸν πᾶν
καὶ πρῶτον ἰδεῖσθαι, n) διεξίοντα μὲν δὲ αὐ-
τῶν καὶ πᾶν τῆς ἀρμῆς ἕκαστον. ἔτος
δὲ ἦν ὁ Ξενοφῶν. ὥς δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων
παρεκάλειν αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ἵνα ἔντα
πολλοῖς πείθεσθαι καὶ ἀναπαύσασθαι ποτε αὐ-
τὸς τῆς ταλαιπώρου καὶ χαλεπῆς ἀλγῆς, ο)
ἀνάγετε ἔν ἐπὶ πόδα, ἔφη, καὶ βεβηυσαι-
θε· ἢ γὰρ δέος, μὴ διαφύγῃ βεβηυομέ-
νες τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἡμῖν κείμενον. ὥς δὲ
τέτάργε αὐτῷ ἀπειθεῖν ἠδεδίησαν, εἰς μέσον

Λ ς

κα-

m) Nos tamen loci commoditate freti, facilius vim a nobis repulsuros esse, vel tardius certe caesum iri confidebamus.

n) Etiam a Diog. Laert. II, 48 appellatur εὐειδέστατος εἰς ὑπερβολήν. Proximum μὲν abest in Medic. 12.

o) Vulgo ζάλης. Sed concinnior atque adeo magis vera est lect. quam e Mediceis libris et Homero exhibemus, cuius flosculus huc translatus est ex illo Odys. 6, 341. ὅτι μ' ἐπαυσας ἀλγῆς.

καταστάς ὁ Ξενοφῶν θαυμαστὰς λόγους διέ-
θετο, ὡς τὸ τέλος αὐτῶν ρ) ἐδήλωσεν. ἔ-
γὰρ ἡμῖν γε σαφῶς ἐξηκόντο. τὰς γὰρ
πρὸ μικρῆ διαρπάξειν ἐγνωκότας τὴν πάλιν,
μετρίως κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐωρῶμεν ἀνεμένους
τὰ ἐπιτήδεια, ὡς τῶν ἄλλων Βυζαντίων
ἕκαστος, q) καὶ μηδὲν ἔτι ἐκείνους τῆ ἀδίκου
καὶ ἀρπακτῆ Ἄρεος πνέοντας. αὕτη δὲ ἡ
ὄψις ἐπίδειξις ἦν τῆς Ξενοφώντος ψυχῆς,
ὅπως καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν ἠδύνατο. ἔ-
μην ἔγαγε ἡσυχία τὸν ἄνδρα παρελθεῖν
ὑπέμεινα, καὶ ταῦτα ὁμοίως εὖ πεπονθὼς ὑπὲρ
αὐτῆς, (ἐπεὶ διὰ τῆς ἀνέμευς καὶ αὐτὸς εἰς
ἦν τῶν διαρπαδιοσησμένων,) ἀλλ' ἐγνώρισσα
ἑαυτῷ ἑμαυτόν. ὁ δὲ καὶ τῆς σῆς πρὸς Σω-
κράτη

p) Ita reposui ex utro-
que Mediceo. Editt. ἀντᾶ.
Sed vereor, ut ea synesis
propter repetitum plura-
lem ἐξηκόντο, locum hic
habeat. Leunclau. in
marg. affert αὐτὸ, forsan
e coniectura. Orationem
ipsam enarrat Xenoph.
l. l. p. 395, f.

q) Intellig. ἑαυτὸν,
quod repeti potest ex
ἀνεμένους. Idem placuit
Doruillio ad Charit. p.
354, nisi quod memoriae
errore scripsit ὡς περ p.
ῶς. Librarii tamen, huius
ellipseos ignari, in utro-
que Mediceo maluerunt
ἕκαστον.

κράτη Φιλίας ἀνεμιμνήσκετο, καὶ μὲ Φιλοσο-
φῆν παρίστατο, καὶ τᾶλλα ἔς στρατιωτι-
κῶς, μὰ Δία, ἀλλὰ καὶ πάνυ Φιλανθρώπως
διελέγετο. νῦν δὲ εἰς Θράκην ἄγει τὸ σρά- 10
τευμα. Σέυθης γάρ, 1) ὁ τῶν Θρακῶν βασι-
λεὺς, πρὸς τινὰς ὁμόρους πολεμῶν, μετεπέμ-
ψατο, ἐντελῇ μισθὸν αὐτοῖς ὑποχόμενος. οἱ
δὲ ὑπήκυσαν. ἔς γὰρ ἄποροι διαλυθῆναι βέ-
λονται, ἀλλὰ καὶ κτήσασθαι τι ἐκ τῶν πέ-
ναν, ἕως γ' ἔτι σράτευμά εἰσιν. Ἰδι δὲ, πο- 11
λύ με εἶναι 1) προθυμότερον εἰς Ἀθήνας
πλευσεῖσθαι Φιλοσοφῆσοντα. μέμνησαι γάρ
δήπερ, 1) ὅτι προτρέπων με συνεχῶς ἐπὶ Φι-
λοσοφίαν, καὶ θαυμάσας διεξιὼν περὶ τῶν
καθ' ὅτιεν σπευδασάντων περὶ αὐτὴν μέρος,
τᾶλλα μὲν ἔσχες πειθόμενον, ἐκείνο δὲ καὶ
πάνυ φοβέμενον. ἐδίδκει γάρ μοι τὰ μὲν 12
λοιπὰ

1) γὰρ excidit e Me- quo non male coniiicere
dic. 47. Ceterum de hoc possis me νῦν.
Seuthe conferendus est
Xenoph. l. 1. p. 313. 1) Meministi enim
s) Pro με εἶναι Me- ορίηορ. Non enim otia-
dicei exhibent μενῶν. Ex sum est δῆπα.

λοιπὰ ὄντως σπεκτασιότερες πειεῖν, ὅσων ἐφά-
ψαιτο, u) (καὶ γὰρ τὸ σῶφρον καὶ τὸ δι-
καιον ἐκ ἄλλοθεν ἀρύεσθαι τὰς ἀνθρώπους &
(x) φιλοσοφίας ἄμην,) τὸ δὲ πρακτικὴν καὶ
σφοδρὸν διαλύειν τῆς ψυχῆς καὶ μαλθακά-
σειν ἐπὶ τὸ ἥσυχον. ἀπραγμοσύνη γάρ ηἰ
καὶ ἡρεμία τὰ θαυμαστά, ὡς μοὶ ἔλθοις,
13 ἐγκώμια φιλοσόφων. δεινὸν ἔν μοι κατεφαίνε-
το, εἰ φιλοσοφήσας τάλλα μὲν ἀμεινῶν ἔσο-
μαι, θαρραλέος δὲ ἐκ ἔτι, ἔτε στρατιώτης
εἶναι δυνήσομαι, ἔτε ἀριστεύς, εἰ θεοί. ἀλλὰ
μεθήσω πάντα ταῦτα, ὥσπερ ἐπιλήσμονί γ)
τινι ἐπωδῇ παντὸς ἔργου λαμπρότερος κλη-
14 θεῖς, τῇ φιλοσοφίᾳ. ἠγνόειν δ' ἄρα, ὅτι καὶ
πρὸς ἀνδρίαν εἰσὶν ἀμεινὲς οἱ φιλοσοφήσαν-
τες. z) καὶ μόλις γε αὐτὸ παρὰ Ξενοφῶν-
τος ἔμαθον, ἐκ ἐπειδὴ διελέχθη μοι περὶ αὐ-
τῆ, ἀλλ' ἐπεὶ τοῖστος ὦν ἐφάνη, ὅποιός ἐστι.
μάλιστα

u) Quoscumque suscep-
tisset erudiendos. Pro-
xima vinctis inclusi, po-
stulante orationis serie.
x) Intell. ex.

γ) Transitive: quae
affert oblivionem.
z) Idem quam pluri-
mis exemplis docuit Ae-
lian. V. H. III, 17. VII, 14.

μάλιστα γὰρ δὴ μεταχῶν τῶν Σωκράτους λό-
γων ἀρκεῖ στρατεύματα καὶ πόλεις σάζειν,
καὶ ἔδεν αὐτὸν ἐποίησε φιλοσοφία αὐτῷ τε
καὶ τοῖς φίλοις ἀχρεϊότερον. ἡσυχία μὲν ἐν 15
ποιητικώτερά τάχα εὐδαιμονίας. ἤδη μὲν τοι
καὶ πράξει καλῶς ἕκαστα ὁ καλῶς ἡρεμεῖν θυ-
νάμενος. ἐπεὶ καὶ μείζων ἂν εἴη τῆς πολεμῶν-
τος ὁ πλεονεξίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὰλλα
παῖθι χειρόμενος, ὧν καὶ οἱ νικῶντες τῆς πολε-
μίας α) ἡττῶνται· καὶ γὰρ ἐν ἐλπίζω φιλοσό- 16
φήσας τότε ἄλλα κρείττων εἶσεσθαι, καὶ
ἔδεν b) ἡτταν ἀνδρείος, ἀλλ' ἡτταν θρασύς.
ταῦτα μὲν ἐν τῇ ἱκανῇ μίον, ἀλλὰ καὶ τῇ
πάνυ c) πέρας. γίγνωσκε δὲ με ἤδη πρὸς τὸ
πλεῖν ὄντα. καὶ γὰρ δὴ γέγονε καὶ τὰ τῶν
ἀνέμων αἰσινώτερος. d)

IV.

a) Sic edidi de con-
iectura. Non enim tu-
eri se potest πολέμας,
quod vulg. et Medicei
libb. habent. Et quo-
ties hae voces permutan-
tūr?

b) Medicei ἀχ.

c) Medic. 47 inserit

πολλῶ. Male. Intelligi-
tur enim anteced. ἱκανῶ.
v. XVI, 7.

d) Veni magis secun-
di. Similis Graecismus
est ep. XVII, 1. Sic Pla-
to R. P. VIII, p. 456,
τὰ πατρός καὶ μητρός πα-
τερ et mater.





IV.

Nauigationis suae pericula narrat.

Χίαν Μάτρεϊδι χαίρειν.

Επιτυχόντες τῶν περὶ Σίμον α) κατ' ἐμπο-
ρίαν ὡς ὑμᾶς πλεόντων, ἔγνωμεν καὶ το
ἐν Περὶνθῳ συντυχόντα ἡμῖν β) δηλῶσαι. ἦν
μὲν γὰρ ἐρίφαν ἐσπερίαι δύοσις. γ) καὶ γὰρ προ-
έλεγον τοῖς ἐν ἡμῖν ναύταις ἐπιχεῖν τὸν ἑκ-
πλιν, καὶ ταῦτα ἐν Βυζαντίῳ διατρίβειν δυ-
ναμένους. οἶδ' ἐκ ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ πάν-
μὲ τὴν πρόβῃσιν ἐχλέυσαν, προσβεβληθεῖ
δ) μοι νόσον τινὰ ἀτρονομίας ὑπὸ Ἀρχεδήμου,
τῷ

EPIST. IV.

α) *Simum eiusque socios.*
De qua periphrasi v. S. R.
Ernesti ad Mem. Socr. I,
1. 18.

β) ἡμῖν recepinus e
Medic. 47. alias videre-
tur tantum de Perinthis
narrationem instituere.

γ) *Vespertinus occasus*
stellae fit occidente sole
vel paullo post eius oc-
casum. Haedorum vero

est prid. non. Octobris,
vt vetus vult Germanici
interpres in Phaenome-
nis Arateis p. 197. quam-
quam Columella XI, 2.
eos tunc vesperi ait oriri.
Sed ille Caesarem suum
sequitur, hic Eudoxum,
Metonem et antiquorum
fastos astrologorum, qui
aptati erant sacrificiis
publicis.

δ) Vulg. et Medicei

προ-

τῷ ἀστυνόμῳ, λέγοντες. καὶ γὰρ μέχρι μὲν τι-
 νος e) ἀντεῖχον· καταναυμαχόμενος δ' ὑπ'
 αὐτῶν ἔζα, καὶ ταῦτα ἐδὲ αὐτὸς εἰδὼς, ἔστι
 αἰληθὲς αὐτοῖς προλέγοιμι. ἅμα δὲ f) πνεῦμα
 ἔριον καὶ καλὸς πλῆς προφανόμενος ἀπιστό-
 τερά μὲ ἐποίει τὰ προαγορεύματα. ὥς δὲ
 ἀνήχθημεν, ἕως μὲν Συλληβρίαν παραλλάξαι,
 κατεγελάμην ἐφ' οἷς προεῖπον, ἐυχόμενός γε
 καὶ μέχρι τῆς ἀπεβάσεως γελαῶδαι. ὥς δὲ 4
 τριάκοντά πε σαδίους ἀπ' αὐτῆς προεκόψα-
 μεν, δεινὸς ὑμᾶς χειμῶν κατέλαβε, καὶ πο-
 λὺν μὲν χρένον ἔδαμῃ καθορμίσαι τὴν ναῦν
 δυνάμενοι, ποιήρως πᾶν διεκείμεθα. μόλις δὲ
 σιπτε ἐπιδόντες τὴν Πέρην, ἐβιαζόμεθα πρὸς
 αὐτὴν, κοπηλάται ἀγαθοὶ γενόμενοι. τοῖς
 μὲν γὰρ ἰσίοις ἔ' φορητὲς ἦν ὁ ἄνεμος. καὶ
 δεινὰ παθόντες, ἵνα μὴ λέγω τὰ μεταξὺ,
 μέσων πε νυκτῶν κατήχθημεν εἰς Πέρην.
 καὶ τότε μὲν κατεδάσθημεν. ὑπελείπετο δὲ 5
 ἡμῖν

προβεβληθῆναι. imo, vt nis est haec permutatio
 edidimus, postulante lin- praepos. πρὸ et πρὸς.
 guae genio. Aeschin. e) Intell. χρόνα.
 ep. I. προσβάλλειν τὴν f) Medic. 12 addit.
 νόσον. Phalar. ep. LXVIII. κάι.
 νόσα προσβολή. Etioleu.

ἡμῖν καὶ ἕτερος χειμῶν, ἐδὲν τῇ θαλαττίᾳ
 μετριώτερος. Περὶνθιοι γὰρ ὑπὸ Θρακῶν
 ἐπολεμῶντο. καὶ τῆτο οἱ πάντα ἀγνοήσαντες
 ἡμεῖς ἐκ ἐπιδέμεθα; καίπερ δώδεκα ἡμέρας
 ἐν Βυζαντίῳ διατρίψαντες. ἀλλ', ὡς εἰκός,
 αἰφνίδιος ἡ καταδρομὴ τῶν βαρβάρων ἐγένε-
 ςτο ἀναστάντες ἐν ἐξήκειν, ἀφόμενοι τὴν πό-
 λιν ὡς ᾤμεθα, ἐγὼ τε g) καὶ Ἡρακλείδης
 καὶ Λ'γάθων, ὁ χρηστὸς. ἔπιοντο δὲ ἡμῖν καὶ
 τῶν Θερραπόντων Βαίτυλος καὶ Ποδάρεκς καὶ
 7 Φίλων, ὁ Θρασύς· ἡμεῖς μὲν ἄνοπλοι τῶν δὲ
 Θερραπόντων παρήρητο ἐκάσῳ μάχαιρα Φί-
 λων μὲν γὰρ καὶ δόρυ ἐκόμζε. μικρὸν δὲ
 προσελθόντες ἀπὸ τῆς λιμένος, ὤρῳμεν στρατό-
 πεδόν τε δ' πρὸς τῆς πύλεως, καὶ, τὸ δεινό-
 τερον, ἵππεας τρεῖς δ' πέρρω ἡμῶν καὶ Φί-
 λων μὲν δὲς μοι τὴν λόγχην, ἵν' αὐτὸς ἡ δρο-
 μικώτερος, ἐπὶ τὴν ναῦν ἔφευγεν. ἐγὼ δὲ ἐκ
 ἐλπίζων αἰκύτερον ἵππεα ἑμαυτὸν εἶναι, περὶ
 τὸν βραχίονα ἐλίττων δοιμάτιον, καὶ τὴν
 λόγχην διηγκυλώμενος ἔμενον. τὸ αὐτὸ h) δὲ
 ἐποίησαν καὶ οἱ Θερράποντες. Ἡρακλείδης δὲ
 καὶ

g) Medic. 47 ἔγωγε.

h) Abest αὐτὸ in Medic. 47.

καὶ Ἀγάθων λίθος ἔχοντες ὀπίσω ἡμῶν ἐκ-
ρύπτοντο. προσελάσαντες δὲ οἱ Θραῖκες, πρὶν 8
εἰς ἐφικτὸν ἐλθεῖν, ἠκόντισαν τρεῖς λόγχας
ἑκάστος. καὶ αἱ μὲν μικρὸν πρὸ ἡμῶν ἔπεσον.
οἱ δὲ ἀνασρέψαντες, ὡς δὴ τετελεσμένον
αὐτοῖς τὸ ἔργον, ἤλαυνον εἰς τὸ στρατόπεδον.
ἀνελόμενοι ἔν i) ἡμεῖς τὰς λόγχας, ἀνα-
χωρήσαμεν ἐπὶ τὴν ναῦν, καὶ λύσαντες τὰ
ἀπόγεια ἐπλέομεν. νῦν δ' ἐν Χίῳ ἐσμέν, πά- 9
νυ ἐπιεικῶς τῶν ἀνέμων ἡμῖν περὶ πάντα
τὸν πλὴν χρησαμένον. k) λέγε ἐν Ἀρχεδή-
μῳ, ὅτι ἐρίφων ἐσπερία δύσις ἔκατὰ θάλατ-
ταν μόνον σημαίνει χαλεπὴς χειμῶνας, αλ-
λὰ καὶ κατὰ γῆν χαλεπωτέρως. ἔχεις γὰρ
ἐκ τῆς ἡμετέρας συντυχίας παίζειν πρὸς
αὐτόν.

V.

i) Medic. 12 δ' pro ἔν.
ἐκquilitε.

k) Pro τοῖς ἀνέμοις
ἡμῶν — χρησαμένον.





V.

*Scribit, se Athenas venisse et Platoni operam
dare eiusque consuetudinem laudat.*

Χίων Μάτρινδι χαίρειν.

Αὐτίγμεθα εἰς α) Ἀθήνας, καὶ Πλάτωνα,
τῷ Σωκράτῃ γνωρίζω, διαλεγόμεθα.
τάλλα τε β) πάντα σοφὸς ἀνὴρ ἐστὶ, καὶ
τὴν φιλοσοφίαν ἐκ ἀπολίτευτον ἔργῳ τοῖς
γνωρίμοις ποιῇ, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἀμφίκη γ)
πρὸς τε τὸ πρακτικὸν τῷ βίῃ καὶ πρὸς
2 ἡσυχίαν ἀπράγμονα. ἔγραψες δὲ μοι καὶ
περὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας, ὅτι ἐμ-
κρὸν πλεονέκτημα τὴν πρὸς Σωκράτη σὲ
συνήθειαν εἰς αὐτὸν ἔχοιμι. ἴδι' ἔν, ὅτι πάν-
τῶν μὲν ποιῆται λόγον, καὶ τῶν μίαν ἡμέ-
ραν ἐμιλήσαντων Σωκράτει. ἔθεν δ' ἔτως
αὐτὸν οἰκτιροῖ, ὥς τῷ μάλιστα ἀπολαύειν αὐτῷ
3 δυναμένῳ. καὶ κατὰ τῆτο γέν' ἐσπεύδαίμε-
μεν μὴ μειονεκτέν τῆς Πλάτωνος φιλίας,
ἀλλ'

EPIST. V.

b) Medic. 47 addit
γάρ. male.

a) Medic. 12 ἐκ, γ. ad
ep. III, not. k.

c) h. e. utrimque cons-
uetudinem et fructuosam.

ἀλλ' ἐν τέτοις τετάχθαι, ὅφ' ὧν εὖ πάσχειν
φησὶν, ἐπὶ αὐτὸς εὖ ποιεῖν δύναται. ἔ γάρ
ἥττονα εὐδαιμονίαν εἶναι λέγει τὸ ἀγαθὸς
ποιεῖν, τῷ ἀγαθὸν γίνεσθαι. τὸ μὲν ἐν ὠφε-
λεῖσθαι τοῖς δυναμένοις τῶν φίλων αὐτὸς
παρέχει, τὸ δ' ὠφελεῖν ἔχ' ἥττον λαμβάνει
παρὰ τῶν ὠφελεῖσθαι δυναμένων.



VI.

*Gratias agit de donis ad se missis, sed
domestica se malle ostendit.*

Χίων Μάτρινδι χαίρειν.

Εκίμισέ μοι Φαίδιμος ταριχῶ Ρόδου α) καὶ
μέλιτος ἀρφορέας πέντε, καὶ τῷ Μεγ-
σίτῃ β) ὅν' ἐ κεράμια ἑκοσι, καὶ πρὸς τῷ-

B 2

τοῖς

EPIST. VI.

α) Ita rescriptimus,
cum Ρόδιον, quod edd.
et Mediceos libb. obsider,
aliquid desideret, quo re-
feratur. Possis etiam le-
gere τὰριχον Ρόδιον. Quam
lectionem secutus vide-
tur Caselius, qui tamen
magis ad sensum ver-
tis: *tarichum delicatum.*

Nam vulgaris ille tari-
chus pauperum fere
erat & infimae plebis.
Sed fieri poterat, ut
Rhodii ipsum melius
condirent, cum ex omni-
bus esculentis pisces
maxime appeterent. v.
Aelian. V. H. I, 28.

β) Mjror, neminem
ceterorum annotasse hoc
vim

τοῖς τρεῖς ἀργυρίοις τάλαντα. καὶ τῆς μὲν
 2 πίψεως ἐκεῖνον ἐπαινῶ, τῆς δὲ ἐπιμελείας σε
 ἐπυγνώσκω. c) ἤδη μέντοι τῶν ἐπὶ χαρῶν
 γεννημάτων ὥσπερ ἀπαρχάς τινας d) βα-
 λείμην ἂν σε ἀποσέλλειν, ἔγωγε ἐπιτρέποι ὁ
 καιρός. τέτοις γὰρ καὶ τὰς ἄλλας φίλους
 τέρπειν ἔνεσι καὶ Πλάτωνα σοφίζεσθαι, ἀδω-
 ροδύκητον ἔντα. e) χρημάτων δὲ εἰδὲ εἰς
 ἔμοργον

vini genus aut loci no-
 men, unde ductum sit,
 Μερίτης. Si hoc silen-
 tium eo hoc pertinet, ut
 ne extiterit quidem lo-
 cus, haud dubie legen-
 dum est *μερίτη*, cum quia
 hoc vinum tale erat,
 quod nostrum opulen-
 tia suæ, ut ait, admonere
 posset, tum dulce,
 quod habet XIII. epist.
 Platonis, quæ huic et X
 nostri epistolæ in reli-
 quis etiam valde assen-
 tit. Ceterum de hoc vi-
 ni genere conferri potest
 Salmas. Exercitatt. Plin.
 p. 500, f.

c) *Magnifacio*, quem-
 admodum et Casel. red-

didit. Sic D. Paullus 1
 Cor. XVI, 18. *ἐπυγνώσκετε*.
 vbi Glossæ, quas habeo,
 anecdotæ: ἀντὶ τῆς ἐν
 τιμῇ αὐτὸς ἔχει.

d) *τινὰς* recepimus ex
 utroque Medic. Atque
 sic etiam est ep. III, 14.
 XVI, 9.

e) Sed petit, tamen a
 Dione centum minas, et
 octoginta talenta a Dio-
 nyfio, Syracusarum ty-
 ranno, sumsit. v. Diog.
 Laert. III, 9. Porro
 verba *σοφίζεσθαι*. *ἀδωρ.* *ἔντα*
 Casel. vertit: *qui ad do-*
cendum largitione non
corruptitur. Male. Quam-
 durum enim, hic intelli-
 gere *πρὸς* vel *ἀπὸ* τούτου. De-
 inde

ἔμοργε πίθος, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις τε 3
 ὄντι f) καὶ Πλάτωνι διαλεγομένῳ. ἐπεὶ καὶ
 αὐτίπον ἴσως, πεπλευκέναι μὲν ἡμᾶς εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, ἵνα ἦττον φιλοχρημάτων γενώμεθα.
 μηδὲν δὲ ἦττον, g) καὶ ἐκ Πόντος πλεῖν πρὸς
 ἡμᾶς τὴν φιλοχρημοσύνην. h) χαριέστερον
 ἔν ποιήσεις ταῦτα πέμπων, ὅσα τῆς πατρί-
 δος ἡμᾶς, ἔχ ὅσα πλέτε ἀναμνήσει.

B 3

VII.

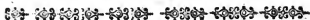
inde σοφίζεσθαι non aliud
 notat, quam *inducere*
 scil. aliquo praetextu ad
 accipiendum donum.

f) Credo, quod Athe-
 nienſes et in aliis opes
 contemnerent, ut Lu-
 cianus ostendit in Ni-
 grin. p. 47, nec ipsi ad-
 modum quaererent. vid.
 Demosthen. adv. An-
 drot. p. 284. Sed tamen
 hanc laudem amiserant,
 cum Chion Athenis ver-
 saretur. cf. Isocrat. de
 Pace p. 214.

g) Intell. vicinum αὐτίπον.

h) Sic dudum con-
 ieceram, cum tandem
 hanc voc. in Mediceis
 codd. reperi, vnde nullus
 dubitavi in contextu
 reponere. Eam qui-
 dem anteced. φιλοχρημά-
 τοι tam manifeste exigit,
 ut mirer, Caselio non
 in mentem venisse, in
 versione exprimere, cui
 tamen merito non fa-
 tisfecit vulg. φιλοπραγ-
 μοσύνην, cum interpreta-
 tus sit: quo a litteris
 auocetur.





VII.

*Archepolis leuitatem et in se inimicitiam
exponit, et rogat, ut humane exci-
piatur.*

Χίων Μάτρεϊδι χαίρειν

Ἀρχέπολις Λήμνιος μὲν ἐστίν, ὥς λέγει, τὸ
γένος, Φαῦλος δὲ καὶ ἀτέκμαρτος ἄν-
θρωπος καὶ σασιασῆς πρὸς πάντας, μάλιστα
δὲ πάντων πρὸς ἑαυτὸν, σὺν δὲ τέτοις καὶ
λελυμένος α) τὴν ἀποπληξίαν, καὶ πᾶν, ὃ
ἂν ἐπιβείη, λέγων. νοεῖ δ' αἰετὰ μωρότατα.
ὁ ἄνθρωπος γὰρ β) τὸ μὲν πρῶτον, ὥς πυνθάνο-
μαι, ταμίας τε ἐν Λήμνῳ γενόμενος, καὶ
τὰς ἐμοίας μετῶν ἀρχαῖς, ἐκ εὐπρεπῶς
ἀπαθεῖτο. ὥς δὲ ἔδοξεν αὐτῷ καταφρονῆ-
σαι καὶ φιλοσοφίας, εἰς Ἀθήνας κατέπλευ-
σε, καὶ κεῖ πολλά μὲν Πλάτῳι δυσηρέσητε,
πολλά

EPIST. VII.

b) γὰρ recepimus e

a) Intell. πρὸς, quod Mediceis libb. Causam
in composito supplet enim reddit anteced-
Isocr. Paneg. p. 106. membri.

πολλὰ δ' εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησεν. εἰδὲν
 γὰρ αὐτῷ χρήσιμοι ἐφαίνόμεθα, περὶ ἀρετῆς
 ἑλλ' ἐπεὶ χρηματισμῷ τὰς διαλέξεις ποι-
 ἔμενοι. νῦν δὲ εἰς τὸν Πόντον ἐμπορεύεσθαι 3
 φησιν. ἐκ ἀφρόνως, εἰ δὴ τὸτο μόνον ἑαυτῷ
 προσήκειν λελόγισαι. ἀλλὰ τὸ ἀσάβμητον
 αὐτῷ καὶ πετόμενον c) εἰδὲ τάυτην ἐπιδέ-
 χεται τὴν φρόνησιν, ἵνα, ὅς τε ἐσιν, εἰδῇ,
 καὶ εἰς ὃ χρήσιμος. πρὸς γὰρ τὸ αἰεὶ φαν-
 ταζόμενον μετεωρίζεται. ἔτος ἐπιλαθόμενος 4
 τῶν βλασφημιῶν προσῆλθέ μοι, καὶ ἐθεήθῃ,
 σοὶ γράψαι περὶ αὐτῷ. ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ μὲν,
 ἵνα μὴ ἀναξίῳ d) ὄντι Βελλεροφόντῃ σχῆμα
 περιθῶ, ἑτέραν ἐπιστολὴν ἔδωκα, εἰδὲ ἐκεῖ τι
 ὁμοίως ψευδάμενος. τάυτην δὲ προαναγο-
 μένῳ Λύσιδι ἐνεχείρισαι. εἰμαι δὴ, πάσῃ Φι-5

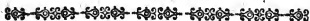
B 4

λαν

c) Monet Casel. adfi-
 nem versionis suae, haec
 sumpta esse ex illo Ari-
 stophanis: Ἄνθρωπος, ὅρ-
 νος ἀσάβμητος, πετόμενος,
 Ἀτέκμαρος, εἰδὲν εἰδένος
 ἐν ταύτῳ μένων. Locus
 extat in Aub. 169. De
 voc. ἀσάβμητος et πετό-
 μενος v. index.

d) Non displiceret
 καὶ ἀξίῳ. Sed recte ha-
 bet vulg. Indignum
 vocat, quod nefas cen-
 set; nebuloni honorifi-
 cam Bellerophontis per-
 sonam imponere. De
 Bellerophonte autem,
 constat ex Hom. Il. ε',
 155.

λανθρωπία δέξασθαι σε δὲν τὸν ἄνθρωπον,
καὶ εἰπὲν ἐπὶ τέλει, ὅτι ἔτως ἀμείβεται
Χίων τὴν βλασφημήσαντας· τῆτο γὰρ ἐν
ἐστὶ τῶν μαθημάτων αὐτῆς, ἃ σὺ ἐχλέουζες,
τὸ μηδὲνα κακὸν ἀμύνεσθαι, μέχρι τῆ μη
αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι. τῆτο δὲ εἶσαι, ἐὰν ἐυ-
ποιῖαις αὐτὰς ἀμυνώμεθα. οἶδα μὲν ἔν, ὅτι
ἐδὲν πείσεται, ἄτρωτος ὢν τὴν ψυχὴν ὑπὸ
μαρίας. ὅμως δ' ἐν ἡμῶν αὐτῶν χάριν γε-
νέω τῆτο τὸ πολίτευμα. ταύδε περὶ αὐτῆς
λελυμένως καὶ ἀπροκαλύπτως ἐδήλωσα,
πρὸς ἄλλον μὲν ἐδὲν βλασφημήσας τῶν ὄν-
των ἐδὲνα, πρὸς σε δὲ τὸν ἐμὲν νῦν, ὑπὸ
μηδενὸς παραμπεχόμενον λόγῳ, ἀπλὲν καὶ
σαφῆ δικαιοῶν εἶναι.



VIII.

Archepolin patri commendat.

Χίων Μάτρίδι χαίρειν.

Ο ἀποδιδὼς σοι τὰ γράμματα, Ἀρχέπο-
λις, ὁ Δήμιος, ἐμπροσθέντος εἰς τὸν
Πόν-

Πάντα, ἐδεήθη με, ὅπως αὐτὸν συστήσαιμι
 σοι. ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην. καὶ γὰρ εὖδὲ
 φίλος μοι ἂν ἐτύγχανε. κέρδος ἔνι μέγα
 αἰήθην, ἀφορμὴν λαβεῖν τῷ ποιῆσαι τινα φί-
 λον, μὴ ἔντα πρότερον. εἰς ὃ κέρδος συλ-
 λήψῃ μοι καὶ σὺ, φιλανθρώπως αὐτὸν εἰσδε-
 ξάμενος. πείθομαι δὲ καὶ μέτριοι *) ἔμπο-
 ρον εἶναι. καὶ γὰρ φιλοσοφήσας πρότερον,
 εἶτα ἐμπορεύεται.

EPIST. VIII.

repetitum, credo, e pro-

*) Medic. 12 post μέ- ximo. Intelligi quidem
 τριον addit αὐτὸν, quod facile potest.



VIII.

*Bionem rarius ad se scribentem ad-
 monet.*

Χίων Βίονι χαίρειν.

Ὁ λυγυρίαν μὲν σε τοσαύτην περὶ ἐμῶ ἐν
 ἂν ἤλπισα ἔσεσθαι, ἔτε ἐβελόμην προσ-
 δεξασθαι. θαύμάζω δὲ τὴν συντυχίαν, δι-

B 5

ἦν

ἦν ἐδὲν τέως ἤκει μοι παρὰ σε γράμμα, a)
καὶ ταῦτα συνεχῶς γραφόντων ἄλλων. b)
2 ὑπὲρ μὲν ἐν τῶν γενομένων ἐγὼ αὐτὸς ὑπὲρ σε
ἀπολογήσομαι. τὸ δὲ λοιπὸν, εἴτε οἱ μὴ
ἀποδιδόντες αἴτιοι γέγονασιν, Φύλαξαι τὲτο
τῷ συνεχῶς γράφειν. ἔγω γὰρ καὶ τῶν
ἀποδιδόντων ἐπιτεύξῃ. εἴτε σὺ μὴ γρά-
φῃ, c) Φύλαξαι καὶ τὲτο. ῥαδίᾳ δὲ ἐστὶν
αὐτῷ Φυλακή. καίτοι γε ἦν τι ἐν d) τῇ
ἡμετέρας Φιλίας τσῶτον, ὅσον καὶ τὰ δυσχερῆ
3 νικᾷ δύνασθαι. ἢ ἐπιλέληται τῷ Ἡραίῳ καὶ
τῷ Καλλιχόρῳ καὶ τῶν παρὰ Καλλισθένει
διατρυβῶν, καὶ ἴσους ἄλλοις ταῖς ἑαυτῶν
ψυ-

EPIST. IX.

a) Ita formauimus
hanc vocem e Medic. 47
et Caselii ed. quae sine du-
bio ab ipso V. D. cor-
recta fuit. * Vertit enim
nulla littera. Eaue lectio
a prior est accusationi,
quam γράμματα, quod
forte ob minus intel-
lectum καὶ τὰντα in vulg.
et Medic. 12 irrepsit.

b) Medic. 12 τῶν ἄλ-

λων φίλων, forte ex in-
terpretatione.

c) Intellig. ex ante-
ced. αἴτιος γέγονας.

d) τι ἐν recepimus e
Medic. 12, non eo tan-
tum, quod hoc pronom.
vim quandam adiungit
τῷ τσῶτον, sed quia prae-
positio intelligentiam
quodammodo adiunat.
Librarios vero hae voces
propter ἦν τι facile effu-
gere potuerunt.

Ψυχὰς ἐκεράσαμεν; ἢ αὐτὸς μὲν ἐκ ἐπι-
λέλῃσαι, ἐμὲ δὲ φιλοσοφίας γεύσάμενον
ἀμνησνέειν αὐτῶν ὑπολαμβάνεις; ἀλλ' ὃ 4
προσῆκει σοι, ἔτε αὐτὸν e) Φαυλῶς ἔχειν
περὶ τὴν Φιλίαν, ἔτε περὶ ἐμῆ Φαῦλα εἰκά-
ζειν, ἀλλὰ καὶ ὡς μεμνημένον αὐτῆς καὶ ὡς
μεμνημένῳ γράφειν συνεχέστερον.

e) Ita scripsimus pro quid sibi hic velit, ne-
vulgato αὐτό, quod, mo dixerit.



X.

*Narrat, quemadmodum Platonem, nuptias
sororis nepti facientem, ad munus ac-
cipiendum induxerit.*

Χίων Μάτρινδι χαίρειν.

Πλάτωνι ἀδελφιδῶν a) θυγατέρες εἰσὶ τέσ-
σαρες. τῶν τὴν πρεσβυτάτην ἐδίδε
Σπένσιππῳ πρὸς γάμον καὶ μετρίαν προῖκα,
τρι-

EPIST. X.

a) Caselius: *neptium*
e fratribus. Addere de-
bebat; et sorore. **Quin**

hanc ipsam neptem Speu-
sippo iunctam fuisse, te-
statur XIII epistola Pla-
tonis. Erat autem Speu-
sippus

τριάκοντα μναίς. ἐπεπόμφει b) δὲ αὐτῶ
 2 τὰς Διονύσιος. ἐγὼ ἐν ἀσπασὲν ἡγησά-
 μενος τὸν καμρὲν, τάλαντον προσετίθην, c) τῇ
 προικί. καὶ μέχρι μὲν πολλῷ d) ἠγαίνετο.
 ἐξεπολιόρκησαμεν δ' αὐτὸν πᾶν ἀληθεῖ καὶ
 3 δικαίῳ λόγῳ. ἔφαμεν γάρ, ὅτι ἐκ εἰς πλε-
 τον, εἰς δὲ φιλελευθερίαν σοι συμβαλλόμεθα.
 τὰς

fippus et ipse Platonis
 cognatus, nempe Poto-
 nes, sororis, filius et in
 Academia regenda suc-
 cessor. v. Diog. Laert.
 III, 1. Dubitari tamen
 de hoc coniugio potest,
 quum nemo veterum
 eius mentionem fecerit,
 praeter has epistolas,
 quae tamen Platoni et
 Chioni manifeste sunt
 suppositae. Nec sane
 Platonis erat, mendica-
 re a Dionysio dotis auxi-
 lium, quod facit in illa
 epistola, inprimis cum
 ipse locuples esset, quod
 ait Diog. Laert. III, 9,
 et ostendit testamentum
 viri, ab eodem exhibitum.
 Ceterum peruerse hanc
 ep. retulit Stanlei. Hist.
 Philos. p. 381.

b') Medic. 12 πεπόμ-
 φει. ita ep. XVI, 3. πε-
 φιλοσοφίειν. conf. ad ep.
 III, 5. not. K. Sed Di-
 onysium, credo, mino-
 rem intelligit, nobilem
 illum Syracusarum ty-
 rannum. Nam maior,
 quocum et ipse aliquan-
 do fuerat Plato, vix tum
 superstes fuisse videtur.

c) addere volebam.
 Nec raro δίδουσι etiam
 de voluntate tantum in-
 telligi debet. Isocr. en-
 com. Hel. p. 322. δι-
 δακναι Ἡ'ρας, cum Iuno
 Paridi dare vellet. Ter.
 Phorm. III, 2, 48. Mi-
 les dare se dixit.

d) Intell. χρεῖνα.

ταῖς δὲ τοιαύταις δωρεαῖς δέχεσθαι δεῖ· αὐταὶ
γὰρ τιμὰς αὐξοῦσι, αἱ δὲ ἄλλαι ἀτιμάζουσι.
τιμὰς μὲν ἐν φιλανθρωπίᾳ, ἀτιμάζουσι δὲ
πλετόν· ἡμεῖς α) δὲ καὶ τὰς ἄλλας
παῖδας ἤδη τοῖς χαριεσώτοις Ἀθήνησιν. β)
ἀλλ' οἱ μὲν πλετοῦσι, Σπένσιππος δὲ χα-
ριεσερός ὧν πένηται. τῷτο ἐν τῷ κέρδους ᾧήθην
δηλώσασαί σοι· ἔ μείζον ἡμῖν ἐκ τοῦ εἶδος πε-
ργενέσθαι ἐν παντὶ τῷ βίῳ δύναται.

XI.

α) Bene vidit Dornill.
ad Charit. p. 215, con-
tinuari h. l. Chionis ser-
monem ad Platonem, et
propterea edit. ἡμεῖς αὖτε
reiecit. Itaque rectius,
opinor, reposui ἡμεῖς αὖτε.
Nam quod idem V. D.
susplicatur, ἡμεῖς αὖτε, vere-
or, ut hic locum habeat.
In hac quidem re acti-
vum de focero, qui fi-
liam alteri collocat, me-

dium de genere dici so-
let, qui aliquam sibi ad-
iungit. v. Kuster. de Verb.
Med. p. 103. f.

β) Hic vero non con-
venit nostro cum XIII
ep. Platonis. Earum
enim, quae hic iam an-
tea nuptiae dicuntur, il-
lic una tum octo anno-
rum, altera duorum, mi-
nime nondum viri an-
ni fuisse traditur.





XI.

Patri reditum virginti suadet, ut philosophandi causa sibi diutius abesse liceat.

Χίων Μάτρεϊδι χαιρεῖν.

Εκομισάμην παρὰ Βιάνορος τὴν ἐπιστολήν, ἐν ἣ με ἀνακομίζεσθαι παρεκάλεις· ἰκανὸν γὰρ εἶναι πρὸς ἡγνῶν ἀποδημίαν πέντε ἔτων χρόνον· ἔκτε δὲ τὴν ἐμὴν. Ζευτεῖαν 2 ἄρχεσθαι. ἐμὲ δὲ ἕσος μὲν πόθος ἔχει καὶ ὑμῶν καὶ τῆς πατρίδος, αὐτοὶ σαφῶς ἴτε. ἔοικε δ' ἐν αὐτὸς ἕτος ὁ πόθος καὶ βιάζεσθαι με, πλείονα χρόνον διατρίβειν Ἀθήνησιν. 3 ὠφελιμώτερος γὰρ εἶναι ἢ συμπαθεῖν α) βέλομαι. τῆτο δὲ τὸ κράτος μόνη ἔχει φιλοσοφία. πενταετὴς δὲ χρόνος, ὦ πάτερ, ἔχῃ 3 ὅπως

EPIST. XI.

Iustin. XVI, 4. Nondum enim de tyrannide audierat Chion, quod colligi e proxima epist. potest.

α) συμπαθεῖν respicit ad turbas plebeias Heraclien- sium de tabulis novis et dividundis locupletium agris. De qua re vid.

ὅπως φιλοσοφῶσιν ἀπαρκεῖν ἔμοιγε φαίνε-
ται, ἀλλ' ἐδὲ τοῖς ἐμπροσθευμένοις ἐπιμελέ-
ζετον. καίτοιγε εἰ μὲν ἐπὶ τὰ εὐτελέστερα
b) σέλλονται, ἡμεῖς δὲ ἀρετὴν ἐμπορευόμε-
θα, ἐδὲνς ἄλλα πλὴν φύσεως καὶ φιλοπο-
νίας καὶ χρόνῳ ὄντιον. ὦν τὰ μὲν ἐ παντε-
λῶς ἡμῶν ἀτολείπεται. χρόνῳ μέντοι δεόμε-
θα. διατρίψαντες δὲ τὴν ἄλλην c) πεν-
ταετίαν, ἀνασρέψομεν, θεῶν γε σώζοντος. οὐδ'
δὲ, ὡς λογισμῷ ἐκπέμπων ἡμᾶς ὑπέμενες,
τέτῳ χρόνῳ καὶ χρονίζοντων μὴ ἀχθεσθαι, καὶ
ταῦτα εἰδότες, ὥς ἐχὶ τὸ ἐκπλεῦσαι ἐπὶ
παιδείαν ἀγαθὴς ποιῇ, τὸ δὲ χρονίσαι περὶ
παιδείαν σπευδάζοντας.

XII.

b) Medic. 12 εὐτελέ- superlativius postulatur,
στα. Bene ad sensum. vulgatam praefero.
Sed, quum elegantius sit,
comparativum poni, ubi c) Medicei 12 ἄλλῃ.





XII.

Iam audita tyrannide pollicetur, se in-
eunte vere rediturum.

Χίων Μάτρίδι χαίρειν.

Πρότερον μὲν, ὥσπερ ἔγραψόν σοι, α) δε-
καετίαν ἐκπληρώσας, ἔτως ἐπανέρχε-
σθαι πρὸς ὑμᾶς ἐβελόμεν. νῦν δὲ ἀκούσας
τὴν τυραννίδα, β) ἐκ ἂν ἔτι ὑπομείναιμι ἐν
ἀσφα-

EPIST. XII.

α) σοι Mediceis libris
debemus. Ita ad finem
huius epist. et in ceteris
similibus locis.

β) Heracleotae, cum
inter se dissiderent, ut
diximus, Clearchum et
ipsum Heracleotem, tum
vero exilio mulctatum,
reuocant, ut patriae res
componeret. Is autem,
Mithridatis copiis ad-
iutus, eam sibi mox
subiicit, et multa nefarie
et crudelissime perpetrat.
conf. Iustin. et Diod.
Sic. libb. laudatis; Mem-

non apud Phot. p. 365.
Suidas in v. Κλέαρχος,
et Athenae. p. 85. Coepit
autem haec Clearchi do-
minatio primo CIV.
Olymp. anno. v. Diod.
Sic. T. II. p. 66. Iam
vero si Chion paulo post
domum reuertit, quod
haec et proximae epi-
stolae indicant, cur tan-
dem ad ultimum an-
num Ol. CVI. tyranni
caedem distulit? v. Diod.
Sic. T. II, p. 109. Sed
statim, nescio quomodo,
architectus harum litte-
arum se prodit, cum ad
historiam delabitur.

ἀσφαλεσέρω τῶν πολιτῶν εἶναι, ἀλλ' ἢ ἂν
 ἀρξῇ τὸ ἔαρ, πλευσῆμαι θεῶ σάζοντος. νῦν
 μὲν γὰρ μεσῆντος ἔτι τῆ χειμῶνος ἐκ ἐδυνά-
 μην. ἐπεὶ καὶ τελέως αὐτοπον, ὁμοίως ἡμᾶς 2
 εἶναι τοῖς, ἐπειδὴν τι ταραχθῇ, τῆς πατρί-
 δος ἀπεδιδράσκουσιν, ὅπῃ τύχοι, ἀλλὰ μὴ τό-
 τε μάλιστα παρῆναι, ὅτε ἀνδρῶν ἐφελυσάντων
 δεῖται. εἰ δὲ καὶ παντάπασιν c) ἐν ἀδυνά- 3
 τω εἴη τὸ ὠφελεῖν, τὸ γὰρ μετέχεν βλάβης
 ἐκόντα ἀρετῇ μὲν παραπλήσιαί μοι δοκῶ.
 χάρις δὲ ἴσως ἐνδεεζέσθαι. θαρβύλαώτερον δὲ
 σοι γέγραφα, ἐπεὶ καὶ Λύσις τὴν ἐπιστολὴν
 ἐκόμιζεν.

XIII,

c) Abest παντάπασιν in Medic. 47.





XIII.

Sicarium a tyranno sibi immissum, nec minus tamen ad reuertendum se paratum ostendit.

Μάτρινι. *)

Ὀντως Κλέαρχος, ὡς μοι ἔγραψες, ἔχ-
 ῶτω Σειληνόν. α) δέδοικε, κατειληφότα
 αὐτῷ τὸ φρέριον, ὡς ἡμᾶς φιλοσοφῶντας.
 ἐπ' ἐκεῖνον μέν γε ἐκ ἐπέσειλε τέως τὰς πο-
 λιορκήσοντας, ὡς πυνδαρόμαι· ἐπ' ἐμὲ δὲ
 ἤκε Κότυς, β) Θραῖζ, δορυφόρος αὐτῷ γενό-
 μενος,

EPIST. XIII.

*) Nec in Mediceis
 codic. integrior est in-
 scriptio.

α) Medicei Σιληνόν.
 de hoc autem inimico
 tyranni nihil a ceteris
 relatum inuenio.

β) Edit. et Medic. 12.
 τιν. Sed familiare est, ut
 ex multis veterum locis
 constat, Thracibus no-
 men, quod ex altero

Mediceo substitutum.

Ecquis autem a librariis
 credat pronomen in pro-
 prium nomen mutatum?

Certe quaestione insti-
 tuta, haud difficile fuit,
 hominis nomen rescire,
 nisi potius Pseudochion
 ad colorandam rem ef-
 finxit. Syll. vero Κο
 quam facile ab antec. κα
 perire et τιν in τινε tran-
 sire potuit.

μένος, (ἐγνων γὰρ μετὰ ταῦτα,) καὶ μακρὸν
ὑπερῶν ἢ γραφῆναι σοι τὴν περὶ τῆς νόσε
παρ' ἡμῶν ἐπισολὴν, ἐπεχείρησεν, (ἀνείλη-
φειν δὲ ἑμαυτὸν ἱκανῶς ἤδη,) καὶ μοι περὶ
ἐκτὴν ὄραν μόνῳ περιπατῶντι ἐν τῷ Ὀδῷ
c) καὶ περὶ τίνος σκέμματος φροντίζοντι
αἰφνιδίως προσῆξεν. ἐγὼ δὲ εὐθέως μὲν 2
ὑπενέησα, ὥστε d) ἦν. ὥς δὲ ξιφιδίον τι
ὄρῳ κακῶς μεταλαμβάνοντα, βοήσας τὸ
αὐτὸν e) ἐξέπληξα, καὶ προσδραμὼν τὴν
δεξιὰν αὐτῷ μετείληφός τοι ἤδη τὸ ἐγχειρίδιον
καταλαμβάνω, καὶ τολοιπὸν δὴ λακτίζων
καὶ περιαγνύων τὸν βραχίονα ἐξέβαλον
C 2. αὐτῷ

c) Odeum intelligit, VIII, p. 28. c. XIII, p.
quod Pericles, antequam 34, et Suidas in v. ὄδον,
theatrum extaret, musi- vbi vlt. verba: διαμετρή-
cis certaminibus haben- το rel. petita sunt e De-
dis extruxerat. Nam mosth. in Phorm. p. 589.
quod omnium maxi- In eoque etiam Chry-
mum et pulcherrimum sippum differuisse tra-
in Graecia erat, id lon- dit Diog. Laert.
ge demum postea He- d) Medic. 12. ὅπερ.
rodes Atticus erexit De. e) Vulgo αὐτόν τε. Nos
Pericleo vid. inprimis collocauimus, vt Medi-
Plutarchi in Pericle p. cei codd. et ordinis lex
160. Pausan. Attic. c. suadent.

αὐτὸ τὸ ξίφος, καὶ ἐτρώθην μὲν κατένεχα
 δέντος ἐπὶ τὸν πίδα, ἐ χαλεπῶς δὲ ἔμωσ.
 ἐν τέτθ δὴ ἰλγγιώντα ἔδησα τῷ ἰδίῳ ζώμα-
 τι, ἀποσφύσας εἰς τὲπίσω τῷ χεῖρε, καὶ
 πρὸς τὰς στρατηγὰς f) ἄγω. καὶ κῆνος μὲν
 3 ἔτισσε δίκην. ἐγὼ δὲ ἔδην δειλότερος εἰς τὴν
 πλὴν γέγονα, ἀλλὰ τῶν ἐτησίων g) παυ-
 σαμένων, ὅπως ἂν ἔχω, πλέυσμαι. ἄσπον-
 γὰρ, τυραννεμένης τῆς πατρίδος, ἡμᾶς δημο-
 κρατεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν ἐμαί, ὡς ἂν ἔχη,
 ἀσφαλῶς ἔχει. ἀγαθὸς γὰρ καὶ ζῶν καὶ
 4 ἀποδιδήσκων ἔσομαι. ὅπως δὲ τι καὶ ὑπὲρ
 τῆς

f) Sed peregrinis
 apud Athenienses palé-
 marchus, ciuibus vero
 strategus ius dicere so-
 lebat vid. Harpocrat. in
 v. πολέμαρχος. Itaque
 Doruill. ad Charit. p.
 407. auctorem huius
 epistolae censet minus
 sibi cauiffe, quod equi-
 dem verosimilius arbi-
 tror, quam alterum,
 quod conicit, ipsum ex
 patriae more locutum
 esse.

g) Argestas intelligit,
 h. e. Caurum Latino-
 rum, qui ventus perin-
 de ac Zephyrus etefia-
 rum nomine a Graecis
 appellatur. conf. Salmas.
 Exerc. Plin. p. 229. No-
 tum autem, Argestas
 ponere, cum sol leonem
 transit. Id tempus pro-
 pterea expectandum erat,
 quod detinentur in iti-
 nere hoc vento, qui ex
 Graecia in Pontum na-
 vigant.

τῆς πατρίδος πολιτευόμεθα, πᾶθε τὴν
Κλέαρχον, ὅτι φιλοσοφήσαντες ἡσυχίας
γλιχόμεθα, καὶ τελέως ἀπολίτευτοι τὰς
ψυχὰς ἔσμεν. ταῦτα δὲ καὶ διὰ Νύμφιδος
h) πᾶθε αὐτὸν, ὅς ἡμῶν μὲν φίλος, ἐκείνῳ
δὲ καὶ συγγενὴς ἔστιν. ἔγω γὰρ αὖν πρό-
δροτάτῳ πάσης ὑποψίας ἀπάγοιτο. ἀπρὸς
καλύπτως δὲ σοι γράφομεν, ἐπεὶ καὶ πιστοῖς
ἐπιτιθέμεθα ἀνδράσι τὰς ἐπιστολάς, καὶ
Κλέαρχος, ὡς ἐδήλωσ, καλῶς ποικῶν, περὶ
γὰρ ταῦτα ἔ πολυπραγμονεῖ.

C 3

XIII.

h) Distinguendus est quod patet ex iis, quae
hic Nymphis ab illo, habet Suidas in v. Νύμ-
φι. qui et ipse Heracleota φη.
et nobilis historicus, sed i) Abest. πρόδροτάτῳ in
tempore posterior fuit. Medic. 47.





XIII.

Byzantium reuersus multum patriae, nihil tamen sibi, sed tyranno metuendum esse significat.

Χίων Μάτρειδι χαίρειν.

Εἰς Βιζάντιον θρασυτέρῳ μὲν, ταχέϊ δ' ἐν πλῶ διασωθεῖς, ἔγνω αὐτὸς τε ἐπιμῆναι χρέον, ὃν ἂν μοι καλῶς ἔχειν δοκῇ, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐκπέμψαι Κράβυλον, τὸν α) θεράποντα, ἵνα τὴν κάθοδον προέττωμεν ὠφελίμως τῇ πατρίδι. τὸ μὲν γὰρ ἡμέτερον ἀσφαλές, ἐκ ἐπὶ Κλεάρχῳ ἐστὶ. βέλομαι δ', ἐπεὶ προήχθην ἄπαξ, καὶ καθόλῃ σοι τὴν ἐμὴν γνώμην δηλᾶσαι. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τῇ μὲν πατρίδι ὁ μέγιστος εἶναι κίνδυνος μετ' αὐτυχίας ἤδη παρέσσης. νῦν τε γὰρ ὥς πυνθάνομαι, σφαγὰς τε ἀνδρῶν καὶ φυγὰς ὑπομένει, σφευμένη μὲν τῶν ἀρίστων πολί-

EPIST. XIII. articulus et proximum
a) In Medic. 47 deest γάρ.

πολιτῶν, τοῖς δὲ ἀσεβεσάτοισι δαλέυσθαι. καὶ
 εἰσαυθις ἔχ' ὁ τυχὼν αὐτῇ κίνδυνος, μήποτε
 ἐκ τῆς περὶ τέτων εὐτυχίας οἷς μὲν πάθος τῇ
 τυραννεῖν, οἷς δὲ συνήθεια θαλείας γένηται,
 καὶ τὸ λοιπὸν εἰς μοναρχίαν ἀκατάληκτον
 περιστῇ τὰ πράγματα. μικραὶ γὰρ δὴ 3
 παὶ καὶ τῶν πολυχρονίων καὶ σχεδὸν εἰπεῖν
 ἀπάυσων ἀρχῶσι κακῶν, καὶ ἔγγιστα ὁμοίον
 τι ποιῶσι τοῖς νόσήμασι τῶν σωμάτων.
 ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα περὶ μὲν τὰς ἀρχὰς ῥᾶον
 ἀπολύεται τῶν b) ἀνθρώπων, ἐνισχύσαντα
 δὲ δυσίατα ἢ c) καὶ τελέως ἀνίατα γίνε-
 ται, ἔγω καὶ τὰ ἐν ταῖς πολιτείαις νοσή-
 ματα, μέχρι μὲν μνήμη τε ἐλευθερίας ἰσχύει
 καὶ ἐπέρχεται τοῖς δειλωμένοις παρὰ ταξίς,
 αἰσὶς d) ὀχυρὰ γίνεται πρὸς βελλόμενον τὸ

C 4

πλη-

b) Absit articulus in
 Medic. 47.

c) ἢ recepi ex vtro-
 que Medic. Non enim
 commode absit.

d) Medic. 47. παρὰ-
 ταξίς λίαν ὀχυρά, vt di-
 stinguendum sit post

δειλωμένοις, et παρὰ ταξίς
 cum γίνεται cohaereat.

Sed verior est vulgata
 ad sensum et aptior com-
 parationi hic institutae.

Mox vitiosum in edit,
 et Mediceis MSS. παρὰ
 βελλόμενον διῶιδι.

πληθους. ἐπειδὴν δὲ ἅπαζ ὑπερισχύσῃ τὸ
κακὸν, καὶ μηκέτι ἢ τοῖς ἀνθρώποις λόγος,
ὥπως αὐτὸ ἀπαλλάξωσιν ἑαυτῶν, ἀλλ' ὅπως
ἂν ῥᾶστα ἐν αὐτῷ διάγοιεν, τότε ὁ παντελής
ἐλεθρος γίνεται. ἢ μὲν ἔν πατρὶς ἐν τοι-
4 ῥαῖς κακοῖς καὶ κινδύναις ἐσίν. ἐγὼ δὲ, εἰ
μὲν ε) αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῷ βέλοιο τῆμόν σκέπ-
τεσθαι, καὶ πάνυ ἀσφαλὲς εἰμί. δαλείαν
γὰρ ταύτην ἔγωγε νομίζω, ἢ μετὰ τῶν
σωμάτων καὶ τὰς ψυχὰς ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει.
ἢ δὲ τῆς μὲν ψυχῆς εἰδ' ὅτι ἐν ἀπτομένῃ, τὸ
δὲ σῶμα μόνον ἔχουσα, εἰδὲ δαλεία τυγχά-
νειν ἔμοιγε δοκεῖ. τεκμήριον δὲ. ἔτι γὰρ
δαλείας κακὸν, τῷτο ἐπὶ ψυχὴν καταβαίνει.
ἐπεὶ καὶ f) ἄλλως εἰδὲ κακὸν λέγοιτο ἂν.
φόβος γὰρ τῷ παθεῖν τι, καὶ ἐκ τῷ πα-
θεῖν λύπη, τὰ δεινότεα τοῖς μὴ ἐλευθέροις.
τὶ ἔν; ἂν τις, g) μὴ φοβῆται μέλλον κακὸν,
μηδὲ ἐπὶ τῷ γινομένῳ ἄχθεται, δαλεύσει;
καὶ

e) Μὲν vacat h. l. De-
inde αὐτὸς rescripsimus,
cum alienum sit αὐτὸ,
quod vulg. et Medic.
libb. suadent.

f) καὶ abest in Me-
dic. 12.

g) Intell. ἴνα. Mox
pro vulg. ἐπὶ Medic. 47
habet ἐν.

καὶ πῶς ὁ γε μὴ ἔχων τὰ δαλείας κακά;
 h) ἴδι. ἔν, τοιᾶτόν με ὑπὸ φιλοσοφίας γε-
 νόμενον, ἐπείον καὶν δῆση Κλέαρχος, καὶν
 ὅτιεν δράση τῶν χαλεπῶν, εὐδέποτε ποιήσει
 δῆλον. εὐδέποτε γάρ με τὴν ψυχὴν χειρῶν
 σεται, ἐν ἣ τὸ δῆλον i) ἢ τὸ ἐλεύθερον,
 ἐπεὶ σῶμά γε αἰεὶ συντυχίας ἦττον, k) καὶ
 ὑπ' ἀνδρὶ μὴ τάττηται δεσπότη. ἦν δὲ με
 ἀποκτείνῃ, τότε καὶ τὴν τελείαν ἐλευθερίαν
 χαριεῖται μοι. ἦν γάρ εὐδὲ τὸ περιέχον
 σῶμα ἀκέλευσε τῇ ἑαυτῇ δαλείᾳ, τάνυτη τίνα
 οἰκονομίαν ἐλλείψειν δοκεῖς, κἄχωρισμένη τῇ
 σώματος; εἰ μόνον δὲ ἐγὼ, ὁ αὖ πάσχω, εἰ
 ἐλεύθερος, ἀλλὰ καὶ Κλέαρχος, εἰ αὖ διαδῇ
 με, δῆλος γενήσεται. φοβέμενος γάρ δια-
 C 5 δῆσεν.

h) Scil. δαλέυσει, quod libertatem inesse? Ma-
 lim igitur ἦττον τῷ
 i) Hic vero turbatum ἐλευθέρῳ, pro vulg. ἢ τὸ
 esse videtur, quamvis ἐλεύθερον. Nec parum
 nec ipsi Medic. codd. huic copie dūre fauent
 aliter habeant. Nam inferiors: τὰ δὲ τ. πα-
 Chion, cum neget se τριδος rel. et: ἀνάγκη μοι
 vniquam in seruitutem — ὑφαιρῶν τι τ. ἐμπαυτῇ,
 redactum iri, quomodo
 adiungere potest, in ani- k) Medicei MSS. καὶ
 mo suo seruitutem vel τὸν. male.

θήσει· θεός δὲ ἄδεν ἔχει ψυχῆς ἐλευθερίας.
τὰ μὲν ἔν ἐμαὶ ἐφ' ἐαυτῶν σκοπεῖν, ὡς ἐραῖς,
ασφαλέστερα εἰς τὸ παθεῖν, ἢ Κλεόρχῳ εἰς
τὸ δρᾶσαι. καὶ τόγ' ἐμὸν ἐκ ἐπιμελείας,
ἀλλ' ὀλγωρίας δέταται. τὸ γὰρ ἀρχὴν 1)
φροντίζειν περὶ αὐτῶν, ἀνδρός ἐστιν ἢ πάνυ
7 ἐλευθέρῃ. τὰ δὲ τῆς πατρίδος συνημμένα
μὲ ἐκ ἐπιτρέπει τὴν αὐτόνομον ταύτην
ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ πολιτεύεσθαι ἀναγκά-
ζει καὶ κίνδυνον ἔχειν. κίνδυνον δὲ, m) ἐχὶ
μὴ αὐτὸς τι πάθω, ἀλλ' ἵνα μὴ πάχυσάν
τι τὴν πατρίδα ἐκ ὠφελήσω. διὰ τούτο μοι
ἀνάγκη, καίπερ μὴ φοβημένῳ, θάνατον
προνοεῖν, ὅπως μὴ πρότερον ἀποθάνω, ἢ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν δυνήσομαι.
8 πολιτεύς δὴ πρὸς τὸν τύραννον, αὐ καὶ πρό-
τερόν σοι ἔγραφον, πείθων αὐτὸν, ὅτι ἡσυ-
χίας ἔραται ἐσμεν, καὶ γράφε ἡμῖν, ἐὰν
καὶ

1) *prorsus.*

μὲν membrum, quod

m) Δι' velim h. l. rationem reddat verbi
accipere pro γάρ, vt ep. πολιτεύεσθαι. Nam et ea
I, 2. αἰετοῖν δὲ. Non per se apparet, et ipsi
enim arbitror excidisse adeo Medicei codd. ni
praecedens aliquod cum hil vulgatae addunt.

καὶ ἄλλο τί σοι δοκῇ πρὸς τὴν αὐτόθι
πολιτείαν ἀνήκειν. n) ἐπεὶ ἀνάγκη μοι, εἰς
τὴν τῆς πατρίδος ἐλευθερίαν ὑφαίρειν τι
τῆς ἐμαυτοῦ, φροντίζοντι περὶ τέτων καὶ βε-
λευομένω.

n) Medic. 47 διέκειν, quod eodem recidit.



XV.

*Laetatur, tyranno suspicionem esse exem-
tam, eiusque crudelitatem plus ipsi
quam civitati obesse probat.*

Χίων Μάτρίδι χαίρειν.

Ἐπὶ μὲν τῷ συμπεῖθεσθαι τὸν τύραννον,
οἷς περὶ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν ἔλεγες, συγ-
χαίρω τῇ πατρίδι. γράψω δὲ καὶ αὐτῷ,
ὥς συνεβέλευσας, ἀπάγων αὐτὸν ἀπὸ τῆς
ληθῆς, ὥς μάλιστα ἔρεσι. τῶναντίον γὰρ αὐ-
ποιῶν ψευσαίμην τῆς ἐμαυτοῦ πόλιν καὶ
φίλῃς.

φίλεις, ὧν ἐξ ἐμῆ ἡλπιτσαν, καὶ ταῦτα ἐκ
 2 αἰτίης ὄντας ἀπατάσθαι. τὸ δὲ ὧμιν a)
 εἶναι τὸν τύραννον τελέως καὶ χαλεπὸν,
 ὠφελιμώτερον ἔγωγε ἡγέμαι τῇ πέλει ἢ
 τὸ δημοκρατεῖν αὐτὸν καὶ προκαλύπτεσθαι
 δίξαν μετριότητος. b) τὸ δὲ αὐτίον, ὅτι οἱ
 μὲν c) χαλεποὶ διαφθείρονται ταχέως, καὶ
 ἂν μὴ καταλυθῶσι, μῖσος ὁμῶς τυραννίδος
 κατέλιπον d) τῷ πλήθει, καὶ παντελῶς τὴν
 μοναρχίαν ἀφ' ἑαυτῶν e) διέβαλον. ἔτως

ἐν

EPIST. XV.

a) Inferui ὧμιν, sua-
 dente utroque Mediceo
 et Isocr. Panath. p. 378.
 ubi etiam iunguntur
 ὧμότης et χαλεπότης.

b) Et fuit sane, ut
 Isocrates scribit in ep.
 ad Timotheum, eius fi-
 lium, unus omnium, qui
 illum Athenis audie-
 rant, maxime liberali
 ingenio et ad lenitatem
 humanitatemque pro-
 pensissimo. Vnde mi-
 rari homines ait, cum
 suscepto imperio secus
 se gesserit.

c) Conf. ad ep. XIV,
 not. c.

d) Nota vim huius
 et sequ. aoristi: *relin-
 quere solent, in invidiam
 adducere solent.*

e) *Exemplo suo.* Si-
 militer et Numenius ap.
 Euseb. Praep. Evang. p.
 734 ἀπ' ἑαυτῶν μαθὼν ad-
 hibuit. Itaque correxi-
 mus, ἐφ' ἑαυτῶν, quod
 edit. et Medicei libb. ha-
 bent, cum nulla eius
 significatio satis hic con-
 veniat.



ἐν συμβαίνει, τὸν γὰρ f) λοιπὸν χρεὶν φυ-
λακτικωτέρως γίνεσθαι καὶ προνοητικωτέρως
τῆς δημοκρατίας ἅπαντας. ὅταν δὲ τις 3
δεδωσάμενος ἐκδημοκοπήσῃ τὸς δαλωθέντας,
καὶ ἀναιρεθῇ ταχέως, πολλὰ ἴμως ἐγκατα-
λείπει τυραννίδος ἐν ἑκάσταις κακὰ ἂν οἱ
μὲν εὖ τι ποθῆντες πείσεσθαι, οἱ δὲ ἄλλως
δημαγωγηθέντες, τυφλοὶ τῶν κοινῇ συμφε-
ρόντων εἰσὶ, καὶ τίνε g) ἀναιρεθέντα οἰκτεί-
ρουν, ὡς δὴ h) μέτρειν, καὶ τὴν τυραννίδα
εἶχ' ὡς ἀνήκεσθ' ἂν τι φυλάττονται κακὸν,
ἀγνοῦντες, ὅτι ἂν πάντα τις ἢ μέτρειν τύ-
ραννος, διὰ τὸτο καταλυτέος ἐστίν, ὅτι
ἐξεστὶν αὐτῷ καὶ χαλεπῶ εἶναι. Κλέαρχος 4
δὴ ὡμ' ἂν, αὐτὸς τε ἐνχείρωτος ἔσαι
μισθόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις δυσκατορρωτέραν
ποιήσει τὴν τυραννίδα. προσποιέμενος δ'
εἶναι μέτριος, αὐτὸς τε ἂν τάυτην τὴν
δόξαν

f) *quidem certe.*

enim lectionem Mediceæ

g) *ipsum adeo, cum* 47 *vulgato τε.*

sublatum est.

Praetuli

h) *Nimirum.*

θόζαν ἐκαρπώσατο, τοῖς τε βελομένοις ὕπε-
ρον εὐέμβατον ἀπολίποι τὴν ἀκρέπολιν·
ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ σοι δηλαδὴ φανεροί,
τὸν δὲ τρόπον τῆς γραφῆς καὶ ἀποδόσεως
τῶν ἐπισολῶν χαίρω, ὅτι δὴ σὺ τε ἀσφαλῆ
ἐνόμισας, καὶ τὸ τέλος μαρτυρεῖ, μὴ ἀτόπως
εὐρῆσθαι. ἔπεμψα δέ σοι καὶ τὸ ἀντίγρα-
φον τῆς πρὸς τὸν Κλέαρχον ἐπισολῆς, διδυ-
ραμβικωτέραν ποιήσας ἐπιτηδες αὐτήν, ἢ
ἡμῶν καταφρονῇ, ὥς λογομανέντων τέ-
λεως.





XVI.

Clearcho suspicanti se purgat.

Χίων Μάτρεϊδι. *)

Ε'ν Α'θήναις μοι φιλοσοφίας χάριν δια-
τρίβοντι τῶν τε κοινῶν τινες φίλων καὶ
ὁ πατήρ ἔγραψεν, ὡς δι' ὑποψίας ἔην πρὸς
σε, καὶ α) ἀπτίας ἐκέλευεν ἀπολύσασθαι.
τὲτο γὰρ δίκαιον εἶναι, καὶ αὐτῷ μοι ἀμει-
νον. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν ὀρθῶς παρήνεν τὰυτὰ, 2
σαφῶς ἤδειν. ἠγνόειν δὲ, ἀφ' ὧν διεβλήθην.
καὶ τὲτό μοι πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἦν ἀπο-
ρεν. β) εἰδὲ γὰρ αὐτὸς παρῆν, ὅτε περιεβάλλ-

λ8

EPIST. XVI.

*) Χίων est ex Medic.
libb., in quibus tamen
aeque ac in vulg. χαίρειν
desidero.

a) Medic. 12 addit τὰς.

b) Ita rescripsimus e
Medic. 12 pro ὑπόπτον,
quod vulg. et alter Me-
dic. habent. Ignorare

enim se simulat, ἀφ' ὧν
quasnam ob crimina de-
latus sit, et diserte post
ait: ὑπόπτον ἀπολογίαί.
Sed in prox. nec εἰδὲ nec
ἔτε mutandum puto.
Similiter infra §. 9 et
Isocrat. Panath. p. 295,
374, et centies reliqui.

18 τὴν ἀρχὴν, ὅτε τῶν ἐδυνάμην ἐναντὶ
 εἶδαι, ἐδ' ὅλως ἢ λόγος ἢ ἔργον τι τῶν
 ἐμῶν ἐπιμιξίαν τινὰ ἔσχε πρὸς τὰ αὐτίδι
 πράγματα· τίνες ἔν αι διαπόντιοι πρὸς
 μόνον ἐναντιώσεις ἀνθρώπων, μετ' ὀλίγων
 οἰκετῶν ἀποδημῆντος, ἔκ ἐγὼ εὕρισκον. καὶ
 διὰ τὸτό γε ἠπέρην ἀπολογίας, ὅτι ἐδὲν
 3 εἴρων τὸ κατηγορεῖμενον. ἐκ ἠπέρην δὲ πάλιν,
 τῷ μηδὲν ἐννοεῖσθαι τοιῶτον, c) ὅποιον
 ἴσως ὑποπτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πάυ ἔχων d)
 πείθειν σε, ὅτι ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἐδὲν ἐνέμβρατος
 ἐσι τῶν τοιῶτων βουλευμάτων. οἶμαι μὲν
 ἔν, εἰ καὶ μὴ πεφιλοσοφῆκειν, ἱκανὸν ἂν
 γενέσθαι τεκμήριον τὸ μὴ ἀπεχθῶς ἔχειν
 4 πρὸς σε, τὸ μηδὲ ἠδικῆσθαι τι ὑπό σε. ἐδὲ
 γὰρ οἱ ἀφιλοσόφητοι, μὴ πατὰπασί γε μα-
 νέντες, καδ' ἠδονήν τινα τὰς ἐπαχθείας ἐπαιναί-
 ρονται,

c) Cum nihil eiusmodi vulg. ab omisso αἰμί. Ac-
 in mentem mihi veniret, curate de his participiis
 pendentibus disputavit

d) an ἔχω? Non opus Doruill. ad Chariton. p.
 arbitror. Pendet enim 347, 624.

ῥένται, ἐδ' ἔρωτάς τινάς ὥσπερ παιδικῶν
ἐπιτηδευμάτων, ἔτω καὶ μίσης λαμβάνουσι.
πολλῶ δέ. e) ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐπίσανται,
ἔτι ἐδὲν ἀνθρώποις ἀπεχθείας ἀνιερώτερον.
ἔταν δὲ ὑπὸ ἀνηκέστες τινὸς διαμεθῶσιν ἀπὸ
ἀλλήλων τὰς ψυχὰς, τότε ἀπεχθάνον-
ται, καὶ ἐδὲ τότε ἐκόντες. ἡμῖν δὲ μέχρις
τῆς νῦν ἡμέρας ἐδὲν ἔτε μέγα ἔτε μικρὸν
ὑπῆρκεται πρὸς ἀλλήλους ἀπεχθείας ἔργον.
ἀλλὰ σοὶ μὲν ἐδὲν πλέον ὑπονοίας καὶ λόγῳ.
ἐγὼ δὲ καθαρεύω τὴν ψυχὴν καὶ ἀπὸ τῶ-
των. τί ἐν βεβλόμενος ἐξαίφνης τασιάζω
πρὸς σε, καὶ ταῦτα μὴδέπω καὶ τήμερον
ἑωρακῶς ἀρχομένην ὑπὸ σε τὴν πατρίδα; ὁ
ἦ, νῆ Δία, φουῶσί με αἱ πολλαὶ τριήρεις
καὶ οἱ ἵπποις, ἵνα, εἰ μὴδὲν ἄλλο, ὑποπ-
τεύης, f) τί γε δύνασθαι με ἐχθρὸν εἶναι.
ἀλλὰ ἀπεδήμησα μὲν g) σὺν ἐκτῷ θεράτ-
πῃσι

e) Int. ἔως ἔχειν. Sup-
plet Plato Apol. p. 14.

f) Intell. διὰ.

g) Vulgo ἀπεδήμησα-
μεν. Quod diuidimus
ob subsequens ἀναλύνει.

πρὸς καὶ φίλοις δύο, Ἡρακλείδῃ καὶ Ἀγά-
 θῶνι· ἀναλύω δὲ, δύο τῶν οἰκετῶν ἀποβα-
 λών. τὰυτα δὲ ἐκ οἷδ' ὅπως πείθασί σε,
 ἡ ἱκανὴν εἶναι παρασκευὴν ἐπίσε. ἐκείνο δ' ἔ-
 σκοπεῖς, ἅτι, εἰ συνήδεν ἑμαυτῷ δικαίως
 ὑποπτευομένῳ, h) ἐκ ἂν ποτε ἐκὼν ἑμαυ-
 τὸν ἐνεχειρίζον τῷ ὑποπτέοντι; ἢ ἔτω τις
 ἐραστὴς ἀπεχθειῶν εἰμι, ὥςτε μὴδὲ τὴν πρὸς
 ἑμαυτὸν φυλάσσειν Φιλίαν, i) ἀλλ' ἐκοντὶ
 ἐγχειρίζειν τὸ σῶμα τοῖς δικαίως αὐτὸ τι-
 μωρησομένοις; ἀλλὰ τὰυτα μὲν καὶ τοῖς
 μὴ Φιλοσοφήσασιν k) ἱκανή, μᾶλλον δὲ πέ-
 γρα τῇ ἱκανῇ ἀπελογία. ἐγὼ δὲ εἰδ' ἄλλως
 ἀφύης

h) Si mihi conscius vero, quam fingendo,
 essem, me mea culpa in quod non esset, νοθείαν
 suspicionem venisse. suam prodere maluisset.

i) Hic vero locus erat, adiungendae ma-
 ioris etiam purgationis, Ny ἡφελυστικόν, aucto-
 nempe illius affinitatis, ritate Medic. 47, ob se-
 quentem vocalem aspe-
 quae ipsi, Memnone ratam. Sed idem tamen
 teste, cum tyranno servatum est in ceteris
 intercedebat. Sed utinam omnibus locis et saepif-
 noster tam in reticendo fime in aliis auctoribus.

αφύης γενόμενος πρὸς τὰ ἐκ τῆς 1) φιλο-
σοφίας ἀγαθὰ, συνέλαβον τῇ φύσει, ὡς
μάλιστα εἶπεν. καὶ νεανίας γενόμενος, ἐπ'
ἀρχάς, ἐδὲ φιλοτιμίας εἰλόμην, ἀλλὰ εὐθέως
αὐτῆς ἤρων in) τῆς φύσεως τῶν λόγων. καὶ
ἔτις με ὁ ἔρως ἤγαγεν εἰς Ἀθήνας καὶ Πλά-
τωνα ἐποίησε φίλον καὶ μέχεργε νῦν ἔπω
αὐτῷ πέπλησμαι. φύσεως μὲν ἐν ἔτῳ ἔχων,
n) πρὸς ἡσυχίαν, ὡς ἔτι παντελῶς νέος ὢν
καταφρενῆσαι πάντων, ὅσα ἀρχειν ταρακτι-
κώτερος βίβη δύναται, ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας
ἔτε ἐκυνηγέτην, ἐδὲ ναύτης εἰς Ἑλλήσπον-
τον ἐπὶ Λακεδαιμονίᾳς σὺν Ἀθηναίοις
ἔπλεον, o) ἐδὲ ταῦτα ἐπαιδευόμεν, ἀφ' ὧν

D 2

τυραν-

1) Abest articulus in Mediceo 12 et alibi in vulgata ante hanc voc.

m) Idem cod. addit γενέσθαι, non recte, ut arbitror.

n) Medic. 12. ἔχων. Sed tueri se potest vulg. si suspendatur ab

ἐκυνηγέτην. Quod attinet ad νέος ὢν, monendi sunt tirones, a Graecis non solum accusativum, sed omnem fere casum infinitiuo adiungi, qualis nempe is est, ad quem refertur.

o) Fuit quidem Atheniensium

τυράννοις καὶ βασιλεῦσιν ἐχθροὺς ἔσομαι, ἀλλ' ἀνδρὶ ἡσυχίας ἐρατῇ διελεγόμεν, τὸν ἔγγιστα θεῷ λόγον παιδεύμενος. καὶ μοι πρῶτον παρ' αὐτῆ παρηγγέλθη, ἡσυχίαν ποθεῖν· αὐτὴν γὰρ τῇ κατὰ φιλοσοφίαν λόγῳ φῶς εἶναι, τὴν δὲ πολιτείαν καὶ πολυπραγμοσύνην, ὥσπερ ζόφον τινὰ, ἐπικαλύπτειν.

- 10 καὶ ἀνεύρετον ποιεῖν τοῖς ἐρευνῶσιν. ὥς δὲ ἔτε πεφυκέναι κακὸς ἐδίδκεν πρὸς αὐτήν. ἔτε πείθεσθαι βραδίως περὶ αὐτῆς, τῆνικαῦτα ἤδη θεόν, πάντων ἐπόπτην, καὶ κόσμου κατὰσκευὴν ἐμάνδανον, καὶ φύσεως ἀρχὴς ἐώρων, καὶ δικαιοσύνην ἡμῶν ἐδιδασκόμεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα παιδεύει φιλοσοφία. καὶ ἔδεν ἔχ' ὅπως τῇ εἰδέναι ταῦτα, ἀλλ' ἔδὲ τῇ ζητεῖν τιμιώτερον. p) τί γὰρ κάλλιον, ἢ ἀνθρώπων, ἔντα θνητῆς φύσεως καὶ θεῶν

piensium mos, cum ma- autem sua setate esse
ri bellum gererent, ut factitatum. Et Chion,
remiges e peregrinis, tot annis hoc rhetore
milites vero e ciuibus minor, tam stultus fu-
legerent, ut Ilocrates erit, ut a re pridem ob-
docet in orat. de Pace, soleta se defendendum
p. 215. Sed conqueri putet? Quis credat?
tur etiam, hoc tantum p) Vid. ad ep. XI,
maioribus, contra not. b.

Θεῷ κεκραμένον μοίρα, q) μόνοις ευκαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις. ἑαυτῷ, καὶ ταῦτα πρὸς τὸ συγγενὲς ἄγειν; συγγενῇ δὲ τῷ Θεῷ τὰ Θεῖα λέγω· ταῦτα ἡυχόμεν τε καὶ ἐσπείδασον μαθεῖν. πολυτείας δὲ, (ἀνέζη γὰρ μετὰ παρρησίας μὲ λέγοντος,) ἐδὲ μεμνηθῆναι ἡξίεν. ἔμαθον δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ 12 ταῦτα, οἷς νῦν χρήσομαι πρὸς σέ· τὸν μὲν μὴ ἀδικεῖντα τιμᾶν, τὸν δὲ ἀδικεῖντα, ἄριστον, μὲν εὐεργεσίαις ἀμείβεσθαι, εἰ δὲ μήγε, ἡσυχίᾳ· καὶ φίλον μὲν τιμιώτατον ἡγεῖσθαι, ἐχθρὸν δὲ μηδένα ἑαυτῷ κατασκευάζειν, ἀλλὰ γ) καὶ τὸν ὄντα, φίλον ποιῆσθαι καὶ μηδὲν τηλικῶτον νομίζειν κακὸν, ὅσον ἂν τα-

D 3

εἰρᾷ

q) Haec et proxima e Platone sumta videntur, quo nemo fere saepius ita loquitur. Pingit enim, in Timaeo praecipue, hominis animum ex mundi anima profectum, hanc autem Dei esse particulam, ab ipso non recens quidem procreatam, sed olim ex eius natura decerptam. Ita certe viri sententiam cum alii exponunt, tum Plutarch. in Quaestion. Plat. p. 1001, et in lib. de Virtute mor. p. 441. γ) Imo vero: Hanc ob vim ἀλλὰ recepimus e Medic. libb.

ραίξειε τὴν ψυχὴν καὶ τῶν s) οἰκείων ἔσ-
 13 γων ἀποτρέψειε πρὸς ἕτερα. ἀράγε ἐπι-
 βέλω μοι νομίζεις χρεῖσθαι ταῦτα εἰδοτὶς
 μηδαμῶς. ἀλλὰ σοι μὲν ἀποκείδω πολέ-
 μων ἔργα καὶ πολιτεῶν· ἡμῖν δὲ τῆς σῆς
 τοσῶτον ἀποτετμήδω τυραννίδος, ὅσον αἰται
 14 ῥάχω ἀνδρὶ δοκεῖ ἐνθουχάσαι. t) πείβομαι
 δ', ὅτι, ἦν καὶ διαλέγεσθαι με ἀφ' ἧς τοῖς
 φίλοις, ἡρεμάτες ἂν αὐτὰς ποιήσαιμι καὶ
 ἀπολιτέυτες, ὧν συ βέλει, διεξιὼν τὰ αἰεὶ
 ἡμῖν μελετώμενα ἡσυχίας v) ἐγκώμιος.
 ἐπεὶ καὶ τελέως ἂν εἴην, μὴ ταῦτα φρενῶν,
 15 ἀχάριςτος. Φέρε γάρ, ἔ μοι ταραττομένω
 τι, ὧν σὺ ὑποπτεύεις, ἢ πράξεια ἐπισαίη
 θεὸς, ἡσυχία, καὶ ταῦτα λέγοι ἀχάριςτος
 εἴ καὶ πονηρὸς, ὧ Χίων, καὶ ἔτε τῶν κα-
 λῶν

s) Articulus in Me- eno, ad otium colendum
 dic. 12 deest, in altero fatis videtur.
 post δικίων collocatur. v) Hanc vocem quum

ipse contextus exiget,
 t) Nobis vero tantum emendavi ex utroque
 de imperio tuo remitta- Medic. Vulgat. Φίλος
 tur, s. concedatur, quan- Φίλος fortassis ductum ex
 tum viro, a turbis ali- ep. III, 12.

λῶν ἐκεῖνων μαθημάτων, ἔτε ὅλως σεαυτῷ
 μῆμην ἔχεις· ἐμὲ χρώμενος δικαιοσύνην 16
 ἡσκησας, καὶ σοφρῶσύνην ἐκγῆσω, καὶ θεὸν
 ἔμαθες, καὶ τὴν σεαυτῷ πρὸς αὐτὸν συγ-
 γένειαν ἀνενεώσω, καὶ τῶν ταπεινοτέρων
 τέτων, θαυμασῶν δὲ τοῖς ἄλλοις κατὰ
 φρόνησας, φιλοτιμίας καὶ πλέτε καὶ ὅσα
 τέτοις ὅμοια. εἶτα νῦν, ὅτε ἀποδιδόναι σε 17
 δεῖ τὴν χάριν, μείζονι ἤδη νόμῳ καὶ κρείτ-
 τονι ψυχῇ συνόντα μοι καὶ διαλεγόμενον,
 ἀπολείψεις με, εἰδὲ μεμνήμενος, ὅτι ἔτα
 ἄλλα μόνον ἐκ φιλοσεφίας ἔμαθες, ἀλλὰ
 καὶ τὸ ζητεῖν δεξιῶς, ἃ μήπω εἶδας· καὶ
 πῶς ἂν σύ γε ζητήσῃς ἢ εὖροῖς ἐμῷ σερό-
 μενος; ταῦτ' εἰ λέγοι, τί ἂν ἀπεκρυναίμην 18
 πρὸς αὐτὴν δικαίον; ἐγὼ μὲν γὰρ εἰδὲν ὁρῶ,
 ἀλλὰ μὴν εὖ ἴδι, ὥς ἐγὼ ταῦτα πρὸς
 ἐμαυτὸν αἰεὶ λέγω. λέγει γὰρ ἕκαστος πρὸς
 ἑαυτὸν, ὃ φρονεῖ x) καὶ ἐκ ἂν ποτε αὐτῶν

D 4

ἀπο-

x) Deest hoc mem. brum in Medic. 47. Et
 potest

* (56) *

ἀπολειφθεῖην. ὥς ἐδὲν σοι θεός ἐξ ἡμῶν
 εὐλογον. ἐδὲ γάρ ἐδ' ἄψεται τῶν σῶν
 πραγμάτων ἢ ἐμὴ ἡσυχία.

potest sane per senten- qui in describenda ani-
 tiam abesse. Sed fer- mi cogitatione iisdem
 vandum putavi, quum fere verbis est vltus
 noster, vt antea, sic h. l. Theæt. p. 87 et Sophist.
 Platonem sequi videatur, p. 113.



XVII.

*Platoni consilium de tollendo tyranno et
 suae mortis signa exponit, ad quam
 paratus ipsi vltimum vale dicit.*

Χίων Πλάτωνι χαίρειν.

Δυσὶν ἡμέραις τῶν Διονυσίων ἐμπροσθεν
 τὲς πισοτάτες μοι τῶν θεραπόντων,
 Πυλάδην καὶ Φιλόκαλον ἐξέπεμψα α) ὥς
 σέ. μέλλω γάρ τοῖς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι
 τῷ

EPIST. XVII. dicei 12 et 45. Et ita
 α) Vulgo ἐπεμψα. Sed etiam est epist. XIII, I.
 praetuli lectionem Me-

τῷ τυράνῳ, b) πολιτευσάμενος ἐκ πολ-
λῆ, c) αὐτοπόπτος αὐτῷ γενέσθαι. πέμπε-
ται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πομπῇ τῷ Δι-
ονύσῳ, καὶ δοκεῖ ὀλιγωρότερον ἔχειν δι' αὐτὴν
τῶν δαΐφρων. d) εἰ δὲ μήγε. καὶν δὲ
διὰ πύρρος ἐλθεῖν, e) ἐκ ὀκνήσομεν, εἰδὲ κατ-
αίχυνῃμεν ἕτε ἑαυτὲς, ἕτε τὴν σὴν φιλοσο-
φίαν. καὶ τὰ τῶν συναμοσίων f) δὲ ἐσμ
ἡμῶν ἐχούρα, πίσει δὲ ἡ πλήθει ἐχουώτερα g)

D 5

Ἰδού

b) Et tum quoque
necatus est tyrannus,
teste Diod. Sic. T. II,
p. 109, qui praeterea
hanc tragoediam in an-
num quartum Olymp.
CVI collocat.

c) Scil. χρόνα.

d) *Satellites*. v. ad ep.
III, 16, not. d.

e) Medic. 12 καὶν διὰ
πύρρος ἐλθεῖν δὲ. Sed
fallitur doctissimus Vol-
fius, qui aliquo loco ad
Libanii epistolas negat,
quemquam ita locutum
esse, praeter rhetorem
illum et Chionem. conf.

v. c. Xenoph. Sympos.
p. 697. Crates ep. VII.
Formula ex eo duci po-
tuit, quod antiquissimi
Graeci, quos deinceps
imitati sunt Christiani,
ad confirmandam iuris
iurandi religionem per
ignem intederent, aut
candens ferrum mani-
bus tollerent. De quo
ritu classicus est locus
Sophocl. Antig. 270, vbi
conf. Schol.

f) *Coniurati*.

g) Cefel. et Médie.
12 ὀχουρά et ὀχουώτερα.
vt. supra XIV, 3.

3 ἴδω μὲν ἔν, ὡς ἀναιρεθήσομαι. h) τελειώ-
 σας δὲ μόνον i) τυραννοκτονίαν, τῆτο πα-
 θεῖν εὐχομαι. μετὰ παιᾶνος γὰρ αὖ καὶ
 νικητηρίαν ἀπολείπομι τὸν βίον, εἰ κατα-
 λύσας τὴν τυραννίδα ἐξ ἀνθρώπων ἀπολέυ-
 σομαι. σημαίνει γὰρ μοι καὶ k) ἱερὰ καὶ
 εἰδωλίσματα καὶ πᾶσα ἀπλῶς μαντεία θά-
 νατον, κατορθώσαντι τὴν πράξιν. ἑθεασάμην
 δὲ καὶ αὐτὸς ἐναργετέραν ἢ κατ' ἐνείκεν
 εἶψιν. l) ἔδοξε γὰρ μοι γυνή, θεῖον τι
 χρῆμα κάλλος καὶ μεγέθος, m) ἀναιδῆν με
 κοτίνῳ καὶ ταινίαις, n) καὶ μετὰ μικρὸν
 ἀπο·

h) Acute sane sibi va-
 ticinatur Chion, si mo-
 do hanc ep. scripsit.
 Nam sociis tarde succur-
 rentibus, a satellitibus
 tyranni obruitur. Ne-
 que tamen patria libera-
 tur, sed tantummodo
 dominum mutat. vid.
 Iustin. XVI, 5.

i) Medic. 12 addit
 τήν.

k) Medic. 47 τὰ ἱερά.

l) *Visionem manifesti-*
rem, quasi in somno of-
ferri solet. Simile fere
 Socratis illud visum,
 quod Plato refert in Cri-
 to. p. 17, et inde Cic.
 de Divinat. I, 25.

m) *Eximia quondam*
venustate et magnitudine.
 v. ind. in χρῆμα.

n) Intelligit coronam
 de oleastro, eamque lem-
 niscatam. Ex hac au-
 tem

ἀποδείξαι τι μῆμα πέραλλες, καὶ εἰπὲν
ἐπειδὴ κέκμηνας, ὦ Χίαν, ἢ εἰς τὸ τι τὸ
μῆμα ἀναπανσόμενος. ἐκ τούτου δὲ τῆ ἐνεί-
ρατος εὐελπίς ἐμι, καλῶ θανάτῳ τυχεῖν.
νομίζω γάρ, μηδὲν κίβδηλον εἶναι ψυχῆς
μάντευμα, ἐπεὶ καὶ συ ἄτως ἐγίγνωσκες. ο)
εἰ δὲ καὶ ἀληθεύσειεν ἡ μαντεία, μακαριώ-
τατον p) ἑμαυτὸν ἡγεῖμαι γενέσθαι, ἢ εἰ
βίος μοι μετὰ τὴν τυραννοκτονίαν εἰς γῆρας
ἐδόδοτο. καλὸν γάρ μοι μεγάλα διαπραξα-
μένῳ πρότερον ἐξ ἀνθρώπων ἀπρἀλλάττεσθαι,
ἢ χροῖε τι συναπολαύσαι. καὶ ἂν ἄν, δρᾷ-
σομεν, πολὺ νομιθήσεται μείζονα, εἰς πει-
σόμεθα καὶ αὐτοὶ τιμιώτεροι ἐσόμεθα τοῖς
εὐ-

tem, arbore decerptus
honoris iis tantummodo
obtigit, qui ex Olympi-
cis ludis victoriam re-
portauerant. v. Span-
hem. ad Aristoph. Plut.
p. 585.

o) Egregie h. l. illu-
strat Timaeus Platonis p.

493. Sed longior est lo-
cus, quam qui hic ad-
scribi possit.

p) Beatiorē spero me
futurum. Insignis Grae-
cismus superlativi pro
comparat. De γενέσθαι
vid. ad ep. III, 3. not. g.

εὐ παθῶσιν, εἰ τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τὴν ἐλευθε-
 ρίαν αὐτοῖς ἀνῆσκέμεθα. μείζων γὰρ ὠφέλεια
 τοῖς εὐεργετηθεῖσιν εἶναι φαίνεται, ἢς ὁ δρά-
 σας ἐ μεταλαμβάνει. ἔτι μὲν δὴ προθύ-
 μως ἔχομεν πρὸς τὴν μαντείαν τῷ θανά-
 τῳ. σὺ δὲ χαῖρέ τε, ὦ Πλάτων, καὶ εὐ-
 δαιμονόησις εἰς τέλειον γῆρας. προσαναγκάσαι
 δὲ σε ὕστατα, ὡς πείθομαι.





INDEX VERBORUM ET FORMULARUM.

Primus numerus epistolam, alter paragraphum indicat.

A

- | | |
|---|---|
| ἀβροτία ὁδὸς via paullo
planior et faciliior II, | ἀδελφὴ neptis fratris
sororisue X, 1. |
| 2. <i>Mollis limes</i> dicitur
etiam Martial. XI, 91. | ἀδικεῖν nocere XV, 12. |
| ἄγειν abducere <i>reum</i> ad
iudicem XIII, 2. Quod | ἀδικεῖσθαι iniuria laceſſi
XVI, 3. |
| tum Athenis licebat,
cum quis in flagranti
eoque capitali crimine
deprehensus fuerat. v. | ἀδωροδόκητος qui munus
recusat VI, 2. |
| Duport. ad Theophr.
char. VI, p. 314. | ἄθλον praemium I, 2. |
| ἀγωνιστής certator, lucta-
tor I, 2. | ἀθλόφορος certator I, 2. |
| | ἀδελφῆναι pudere III, 7. |
| | αἰρεῖσθαι creari III, 3. in
med. sectari XVI, 8. |
| | ἀσιώτερος III, 16. vid. not. |
| | αἰτία crimen XVI, 1. |
| | αἴτιος |

INDEX.

καίτος sons, qui in culpa
est IX, 2.

καίφιδιος recens IV, 5.

καίφιδιος improuiso
III, 4.

καταάληκτος perpetuus
XIV, 2.

κακοντίζειν iaculati IV, 8.

κακρόπολις arx XV, 4.

καλη vagatio: confundi-
tur cum ζάλη III, 6.
vid. not.

καλῆρουν verum prodere
XVII, 5.

καὶ καὶ sed potius III,
10. XIV, 7. imo vero

XVI, 4, 12. ἀλλὰ μὴ
nec potius XII, 2. ἀλλ'
ὅμως attamen III, 5.

ἐλλὰ aliunde III, 12.

ἐλλος. τὰλλα in reliquis
II, 2. τῶν ἄλλων ἕκαστος
omnes et singuli III, 7.

ἐλλως præterea XVI, 8.

ἐμνημονῶν immemorem
esse IX, 3.

ἐμφήκης V, I. v. not.

ἐπάγειν ἐπὶ πόδα pedem
referre III, 6. Formula
est Xenophonti
familiaris.

ἐπάγεσθαι in altum pro-
vehī IV, 3.

ἐνκαδῶν redimire, corona-
re XVII, 4.

ἐγκρίνεσθαι recusare X, 2.

ἐναλαμβάνειν ἐαυτὸν con-
valescere XIII, 1. Nos:
sich erholen.

ἐνπλήω redeo XVI, 1.

ἐνμνησκῶν in mentem re-
vocare VI, 3.

ἐννεύεσθαι restaurare XVI,
15.

ἐντάξις VII, 4. vid. not.

ἐναπαύειν finem afferre
III, 6.

ἐναπαύεσθαι quietem ca-
pere XVI, 4.

ἐντροπος inuentu diffici-
lis XVI, 9.

ἐντέχεσθαι sustinere XVI,
II. Dicitur de eo, qui
non grauius audit
vel legit.

ἐντέκειν pertinere: permu-
tatur cum ἐμείκειν XIV
8. v. not.

ἐντέκετον quod vitare non
possumus XV, 3.

ἐντὸ δεσπότης XIV, 5.

ἐνθροπος contemtim di-
citur VII, 5.

ἐνιγρώτερον molestius XVI,
4.

ἐνίατος insanabilis XIV, 5.

ἐνίστασθαι e lecto surgere
IV, 6.

ἐντοπλος inermis IV, 6.

ἐντέχειν aduersari IV, 3.

ἐντί-

(63)
I N D E X.

ἀντίγραφον exemplum, ab-
schrift XV, 6.

ἀντίζήπος par I, 2.

ἀντιτυγχάνειν II, 3. v. not.

ἀνύποπτοι quam minime
suspectus XVII, 1.

ἀξιος grauis, probabilis
III, 1.

ἀξίω cupio I, 1.

aoristi vis XV, 2. v. not.

aor. infinit. p. fut.

III, 2. cf. not. XVII, 5.

ἀπαλλάττειν propullare
XIV, 3. *

ἀπαλλάττεσθαι ἐξ ἀνθρώπων
p. mori XVII, 6.

ἄπαξ semel i. e. plane,

prorsus XIV, 2. 3. Cic.

Antonius semel in-

duxit animum, sibi li-

cere, quod vellet.

ἀπαρκεῖν satis esse XI, 3.

ἀπαρχή primitiae VI, 6.

ἀπειθεῖν spe falli XV, I.

ἄπειρος infinitus XIV, 3.

ἀπειθεῖν morem non ge-
rere III, 7.

ἀπερχεσθαι ἐξ ἀνθρώπων p.
mori XVII, 3.

ἀπεχράνεσθαι inimicitias
suscipere XVI, 4.

ἀπεχθῆς ἔχει infensum
esse XVI, 3.

ἄπλως omnino, vniversum
XVII. 3.

ἀπό ἀφ' ὧν XVI, 2. v.

not. ἐαυτῶν XV, 2. v. not.

ἀποβάλλειν amittere XVI, 3.

ἀπόβυσις exscensus e naui
IV, 3.

ἀπόρριον, ora, h. e. funi-

culus, quo naus reli-

gatur ad palum in litō-

re defixum IV, 3.

ἀποδιδράσκειν aufugere

XII, 2.

ἀποδηαῖν peregre profi-

cisci XVI, 6.

ἀποδημία peregrinatio,

I. 2.

ἀποδιδόναι reddere *episto-*

lam I, 1. id. simpl. IX,

2. χάριν gratiam re-

ferre XVI, 17.

ἀπόδοσις cum litterae red-

duntur XV, 5.

ἀποκείδω σοι tu tibi ha-

beas XVI, 13.

ἀπολείπεσθαι deficere XI, 3.

ἀπολίτευτος ineptus ad

rempubl. gerendam

VI, 1.

ἀπολύνεσθαι depelli XIV, 3.

ἀποπληξία resolutio ner-

uorum VII, 1.

ἀπορεῖν ἀπολογίας ignora-

re rationem sui pur-

gandi XVI, 2.

ἄπορος inops III, 10. p.

rum opportunus XVI,

2. cum

I N D E X.

2. cum *ευπορος* permu-
tatur ib. v. not.
- αποσπρέφειν* reuincire, re-
torquere XIII, 2.
- αποτ' υπειδαι* XVI, 13. v.
not. τ. κεφαλὴν capite
plecti III, 3.
- απρηγμοσύνη* otium, vaca-
tio muneris publ. III,
12.
- απροάγμων* vacuus a ne-
gotiis V, 1.
- απροκαλύπτως* confiden-
tius VII, 6. XIII, 5.
- απτειδαι* efficere XIV, 4.
tentare, turbare XVI,
18.
- απυθιειδαι* delici muncere
VII, 2.
- αριστεύς* praestantior III,
14.
- αρμόσαι* et *αρμόσασθαι* X,
3. v. not.
- αρπάζειν* arripere III, 5.
- αρπακτός* rapax III, 7.
- articuli praepos. vis I, 2.
v. not.
- αρύειδαι* haurire III, 12.
Moeris: *αρύειδαι*, Α' τ.
τικῶς *αρύειδαι*, Ε' λληνι-
κῶς. Sed hoc tamen
Plato habet Criti. p.
506.
- αρχή* praefectura VII, 2.
αρχή XVI, 6. conf. not.
- ασπασόν* *ήγησθαι* laetari,
amplecti X, 2.
- αυθάδης* VII, 3. volati-
cus et levis, vt Senec.
loquitur ep. 42. vnde
Plutarch. de aud. rat.
p. 9. *ελαφρός* καὶ
θυραίδης coniungit.
- ατέκμαρτος* obscurus VII, 1.
- αἰτοπον* stultum VI, 3.
- αἰτόπως* incaute XV, 5.
- αἰτρώτος* τ. ψυχὴν cuius
ingenium flecti emen-
dariue non potest
VII, 6.
- Atticae formae Chionis
III, 5. v. not.
- αυτόνομος* in arbitrio po-
situs, perfectus XIV, 7.
- αυτός* II, 3. vid. not. τὸ
αυτὸ idem IV, 7.
- αφορμή* occasio VIII, 1.
- αφρόνως* imprudenter
VII, 3.
- αφύης* hebes, stupidus
XVI, 8.
- αχαρίστος* ingratus XVI,
15. Iungitur c. *πονη-
ρός* vt Luc. VI, 36. et
ab Orig. contr. Cels.
p. 67.
- αχθεσθαι* succensere III,
1. moleste ferre XI, 3.
B.

INDEX

B

βιάζεσθαι πρὸς rel. remis
velisque aliquo con-
tendere IV, 4. δια-
τρίβην II, 1. v. not.

Γ

γίνεσθαι φιλοσοφίας attin-
gere philos. IX, 3.
γυμνάσκειν sciscere, statu-
ere XVII, 5.
γλίχουσιν studiosum esse,
sectari XIII, 4.
glossae VIII, 2. IX, 1.
vid. not.
γνωρίζειν εαυτὸν indicare,
patefacere se III, 8.
sich zu erkennen geben.
γυν XV, 2. v. not.
γραφὴ scriptio XV, 5.

Δ

δι enim XIV, 7. igitur
IV, 8. vnde c.
δι permutatur ib.
δεκαετία decennium XI,
1.
δι XV, 3. vid. not. διπα
III, 11. v. not.
δημαγωγείας conciliari
XV, 3.
δημοκρατεῖν populariter
agere XV, 2.

δημοκρατεῖν popularis
reipubl. felicitate frui
XIII, 3.

διὰ deficit XVI, 6. cf.
not. δι' ὑποψίας εἶναι
suspectum esse ib. 1.

διαβάλλειν in invidiam
adducere XV, 2.

διαγκυλᾶσαι contorquere
v. c. hastam, vt emis-
sa maiori impetu fe-
ratur IV, 7.

διακῶσαι affectum esse
IV, 4. ἄνω διακίεσθαι hoc
animo es I, 3.

διαίλεξιν ποιῶσαι differere
VII, 2.

διαλίειν debilitare III, 12.

διαλύεσθαι dispergi III.
10. Dicitur de mili-
tibus cum finita ex-
peditione dimittun-
tur.

διαπόντιος transmarinus
XVI, 2.

διαπράττεσθαι auctorem ef-
se III, 3.

δυσεύχεσθαι saluum per-
venire XIV, 1.

διατίθεσθαι τινα statuere
in aliquem XIV, 6.

διατίθεσθαι λόγους verba
facere III, 7.

E

δια-

INDEX.

διατρίβειν commorari I, 1.
διατριβή exercitatio IX, 3.
διαφθείρεται opprimi XV,

2.

διδόναι X, 3. v. not. c. *πρὸς γάμον* locare, vxorem dare X, 1.

δίδομαι *eis γῆρας* ad senectutem produci XVII, 5.

διθυραμβικώτερος dithyrambis paullo simillior XV, 6. Ita appellatur ep. XVI, quae aliquanto calidius et insolentius scripta est.

δικαῖν fas censere VII, 6.

Διόνυσος Bacchus XVII, 2. vnde ib. *Διονύσια* Bacchanalia.

δύζα species XV, 2.

δορυφόρος satelles XIII, 1.

δρᾶν auctorem esse, XVII, 7.

δρομικώτερος qui expeditius currit IV, 7.

δύο cum tert. casu XVI, 6.

δύσαρεσθῆν infensum esse VII, 2.

δυσίατος qui difficiliter curatur XIV, 3.

δυσκατορθώτερος τυράννης dicitur, cum conatus occupandae tyrannidis minus succedit XV, 4.

δυσχερής grauis, molestus IX, 2.

E

εαυτῶν dic. de 1. perf. IX, 3. XVII, 2.

εγγιστα propemodum XIV, 3.

ἐγκαταλείπειν relinquere XV, 3.

ἐγχειρίδιον pugio XIII, 2.

ἐγχειρίζειν committere VII, 4.

εἰκάζειν suspicari IX, 4.

εἰς deficit II, 3. v. not.

εἷς aliquis III, 2, 8. vltus V, 3.

εἰσαυθής praeterea XIV, 2.

εἰσδέχεσθαι recipere VIII, 2.

εἰς circumscibit genitivum I, 2, XVI, 8, 18.

εἴτα, sc. *χρόνῳ* inde. XIII, 2. deficit III, 12.

v. not. y.

ἐκβάλλειν excutere XIII, 2.

ἐκδημοκοπεῖν multitudinem delinire XV, 3.

ἐκπλεῖν soluere II, 3.

ἐκπληρῆν consumere: de tempore XII, 1.

ἐκπλήττειν perterrere XII, 1.

ἐκπλεῖν

INDEX.

ἐκπλες cum nauis soluit,
 profectio IV, 2.
 ἐκπολιορκῆν expugnare X,
 2. Eleganter de illo
 dicitur, qui recusantem
 graui oratione ad
 aliquid adducit. Ita
 & ap. Aristoph. Ly-
 fistr. 281.
 ἐλάττειν inuoluere IV, 7.
 ellipsis repetendi ἀπὸ κοινῆ
 nominis VI, 3. not. f.
 verbi III, 7. not. 9. for-
 mulae IX, 2. not. c in
 πολλὰ δὲ XVI, 4. not. e.
 ἐλπίδες bona, spe con-
 cepta I, 2.
 ἐλπίζειν vereri IX, 1.
 ἐμπορεύεσθαι eis rel. ad mer-
 catum aliquo com-
 meare II, 1. ἀρετὴν com-
 parare sibi virt. XI, 3.
 ἔμπορος mercator VIII, 2.
 v. de hac voc. Duport.
 ad Theophr. char. p.
 329.
 ἐν ἀδυνάτῳ εἶναι fieri non
 posse XII, 3.
 ἐνδείκτερον minus XII, 3.
 ἐνησυχάζειν XIV, 3. not.
 ἐνιοχύνειν inerescere: de
 morbo ib.
 ἐντελής μεσὸς iustum sti-
 pendium III, 10.
 ἐξαριθμεῖσθαι recensere I, 2.

ἐξεσι αὐτῷ χαλεπῶ εἶναι
 XV, 3.
 ἐπαινῶν gratias habere
 VI, 1.
 ἐπαναιρῆσθαι suscipere
 XVI, 4.
 ἐπανέρχεσθαι redire XII, 1.
 ἐπαχθία similtas XVI, 4.
 ἐπείγεται properare III, 1.
 ἐπέρχεσθαι in mentem ve-
 nire XIII, 3.
 ἐπέχειν detinere III, 1. dif-
 ferre IV, 2.
 ἐπὶ. ἐφ' αὐτῇ per se XIV,
 4. ἐπὶ Κλαύρω ἐπὶ in
 Cl. potestate est XVI,
 1. ἐπ' αὐτὰ eorum gra-
 tia I, 2. XI, 4. male c.
 alia voc. cohaeret I, 2.
 not. b. cum ἐν permu-
 tatur XIV, 4. cf. not.
 ἐπιγιγνώσκειν VI, 1. v. nota
 ἐπίδειξις indicium III, 7.
 ἐπιδέχεσθαι τ. φρόνησιν
 mente comprehendere
 VII, 3.
 ἐπιλανθάνεσθαι omittere
 VII, 4.
 ἐπιλήσμων III, 13. vid. not.
 ἐπιμέλεια beneficentia
 VI, 1.
 ἐπιτήδεια, τὰ, commestus
 III, 7.
 ἐπίτηδες de industria XV,
 6.

INDEX

παιδιόκευμα παιδικόν pueri-
lis iusus XVI, 4.

πειρίθεσθαι iniungere, com-
mittere, v. c. epistolam
deferendam XIII, 5.
adoriri XVII, 1.

πειτυγχάνειν ἀνέμα dicitur,
cui ventus secun-
dus contingit II, 3.
nancisci IX, 2. τινός in
cidere in aliquem IV, 1.

ἐπιχώρια γυνήματα, quae
domi sunt nata V, 2.

ἐπὶ ᾧ carmen, cantus,
Bezauberung III, 13.

ἑρπεταὶ haedi IV, 1. Sidus
in laevā manu auri-
gae.

ἐσπερία δῖος ib. v. not.

εὐεργετῆσαι beneficiis af-
fici XVII, 7.

ἐτήσιοι, sc. ἀνέμοι XIII, 3.
v. not.

εὐδαιμονεῖν beatum esse
XVII, 7.

εὐελπίς spei plenus XVII,
5.

ἐν ᾧ crede mihi XVI,
18.

εὐμβήσας de loco dicitur,
quem adire permissum
est XV, 4.

ἐνκαρτεῖν vacare XVI, 11.
v. Praefat.

ἐυλογος iustus, necessarius
XVI, 18.

ἐνποιῶν beneficium VII,
5. De h. v. conf. Palai-
ret in Observ. N. T.
p. 496.

ἐνπροπῶς honorifice VII, 2.
ἐνρησιν καὶ excogitari XV,
5.

ἐντελέστερα res viliores, pa-
rabiles XI, 3.

ἐνχαίρωτος, qui facile op-
primi potest XV, 4.

ἐφ' ᾧ πρὸς III, 12. v. not.

ἐφικτόν. πρὶν εἰς ἐφικτόν
ἐλθόν, priusquam nos
assequi poterant IV, 8.

ἐνφροσύνη laetitia I, 2.

ἔχειν ἐπιμελίαν commune
habere XVI, 2. καλῶς

commodum, opportu-
num esse XIV, 1. φύ-

σεως natura propensum
esse XVI, 9. ὅπως ἂν ἔχω

utcumque affectus sim
XIII, 3. ὡς ἂν ἔχω τὰ

ἐμὰ qualescunque sint
meae res futurae ib. 4.

φαιδῶς ἔχειν leviter
negligenterque se ge-
rere IX, 4.

ἔχυρός firmus XVII, 2.
vbi et permutatur c.

ἐχρός.

INDEX.

Z.

ζῳος caligo XVI, 9.

ζῶμα cingulum XIII, 2.

H.

ἡ ἀν' ἑξῆς τὸ καὶ primo ve-
re XII, 1.

ἡθός et ἥθος permutantur

II, 3. v. not.

ἡρεμῶν otium collocare

III, 15.

ἡρεμία otium III, 12.

ἡσυχία παρελθὼν insaluta-
tum praetermittere

III, 3. confunditur

cum φθασοφία XVI,

14. v. not.

ἥττον obnoxium, sub-
iectum XIV, 5. cum

πρῆττον confunditur

ib. v. not.

Θ.

θαῤῥαλέος fortis III, 13.

φοιμαῖτιον pallium IV, 7.

I.

ἐλγισθῆναι vertigine affici
XIII, 2. Proprie dici-

tur de iis rebus, quae

cum quadam volubi-

litate identidem secir-

cumgunt, ut fumus

vel aqua. Quam vim

egregie exprimit

Apoll. Rhod. IV, 139.

ἵνα cum indicat. IV, 4.

deficit ante καὶ III, 16.

ἰσχυρὸν vigere XIV, 2.

ἵσως sine dubio, profecto,

VI, 3.

K.

καθαρεύειν vacuum, pu-

rum esse XVI, 5.

καθίστασθαι traducere I, 2.

καίρομαι reditus XIV, 1.

καθορμίζειν appellere IV,

4.

καὶ ταῦτα praesertim III,

8. τοίγῃ certe tamen

XI, 3.

καιρὸς occasio X, 2.

καλὸς θάνατος mors glo-

riosa XVII, 5. καλὸς

nauigandi opportuni-

tas IV, 3.

κάμνειν defatigari XVII,

4.

καὶ τὴν dum vero, in-

terea III, 6.

καρπῶδαι frui, gaudere

XV, 4.

κατὰ τὸτο propterea V, 3.

ἐμπορίαν mercandicauf-

sa IV, 1. ἡδονήν animi

gratia XVI, 4. ὁ κατὰ

E 3

Φι.

I N D E X.

- φιλοσοφίαν λόγος philosophiae doctrina ib. 9.
 κατὰγειναι appellere IV, 4.
 καταδαρθάνειν somno se dare ibid.
 καταδρομή incurfusio IV, 5.
 καταλαμβάνειν comprehendere XIII, 2, occupare ib. 4. opprimere IV, 4.
 καταλύειν euertere XVII, 3. interficere XV, 2, 3.
 καταναυμαχῆσθαι eleganti translatione dicitur p. nautico clamore obtundi IV, 3.
 κατασπαρτύνειν stipendia facere II, 3.
 καταφέρειναι decidere XIII, 2.
 κατέχειν inuadere III, 4.
 κατορθῶν conficere XVII, 3.
 κραίμιον sc. σκεῦος, vas fictile V, 1.
 κραννύειν temperare, excolere IX, 3.
 κηλῆσθαι deliniri III, 13.
 Propr. dicitur de illa voluptate, qua aures delectantur v. Menag. ad Diog. Laert. VII, 14.
 κίβδηλος vanus XVII, 5.
 κομήτης caesarie conspicuus III, 6.
 κομίζειν gestare IV, 6, afferre VI, 1. med. accipere XI, 1.
 comparatius cum ἡ κατὰ II, 1. v. not. b. XVII, 4. confunditur c. superlat. XI, 3. cf. not.
 κοτίνω καὶ ταῖς αἰσῶν XVII, 4. v. not.
 Κότυς XIII, 1. v. not.
 κτᾶσθαι comparare sibi III, 10. XVI, 16.
 κυνηγετική ὁδὸς via, qua venatum itur II, 2.
 κυνηγετῶν venari XVI, 9.
 κυπηλάτης remex IV, 4.
- Λ.
- λακτίζειν calcibus petere XIII, 2.
 λαμβάνειν ἔρωτας μίσση odium appetere XVI, 4.
 λαμπρότερον ἔργον praestantius et grauius institutum III, 13.
 λήγειν πρὸς ἑαυτὸν XVI, 12. v. not.
 λελυμένως aperte, libere VII, 6.
 λογίζεσθαι statuere VII, 3.
 λογαματῶν desipere philosophiae

INDEX.

lofophiae studio
XV, 6. Vox nouata
videtur, vt λακωνομα-
νῶν ap. Aristophan.
Anib. 1281.

λόγος doctrina XVI, 9.
ἔναι dicitur p. curae
cordique habere, in
aliquid incumbere
XIV, 3. λόγον ποιῆσαι
tionem habere, be-
neuoie complecti V, 3.
λοιπὸν, τὸ, deinceps XIII,
2.

λύεσθαι dicitur, qui re-
solutione neruorum
laborat VII, 1.

λύσις propulsatio, libera-
tio XIV, 3. et ib. cum
λίαν permutatur.

M.

μάθημα studium VII, 5.
μαίνεσθαι mente captum
esse XVI, 4.

μιαλθάσσειν ἐπὶ τὸ ἥσυχον
ad otium emollire III,
12.

μᾶλλον δὲ imo vero
XVI, 7.

μαντεία diuinationo XVII,
3.

μῦντευμα id. ibid. 5.

μικρογρία commendatio
II, 3.

μέγας. ἄτε μέγα ἄτε με-
κρόν h. e. nihil pror-
sus v. Viger. de Idiot.
Gr.

μειωνεκτῶν τ. φίλους infi-
mum locum inter ami-
cos tenere V, 3. H. v.
vitur et Xenoph. Hi-
ero. p. 712.

μὲν XIV, 2. v. not.
ἐν vero XIV, 3. enim
vero I, 2, et saepius.
μέντοι at, verumta-
men III, 15.

μετὰ propter XIV, 2. τι-
νὸς ἔναι contubernio
alicuius vti III, 2. μι-
κρόν paullo post XVII,
4.

μεταλαμβάνειν distringe-
re sicam XIII, 2.

τὰ μεταξὺ τούτων his inter-
iecta, reliqua IV, 4.

μεταπέμψαι arcessere
III, 10.

μετεωρίζεσθαι sublimem
ferri, sectari VII, 3.

μετέναι obire, fungi VII,
2.

μέτριος sedatus, tranquil-
lus III, 7. honestus
VIII, 2. facilis, huma-
nus XV, 3. exiguus
X, 1. compar. inferior
IV, 5.

E 4

με-

INDEX.

μακρότης clementia XV, 2.
μακρὸς πολλὰ diu X, 2. *τε-
 νος* aliquamdiu IV, 3.
μη p. *εἰ* *μη* XVI, 4.
μνημα monumentum
 XVII, 4.
μυρία *δύ* XVI, II. v. not.
μύλος vix, aegre III, 14.
μονή commoratio III, 1.
μόνον deficit I, 2. v. not.

N.

νικητήριον praemium victo-
 riae statutum XVII,
 3. *ἄθλον* supplet Plato
 Legg. VIII, p. 585.
nominativ. pro accus.
 XVI, 9. v. not. n.
νόημα de qualibet re,
 qua turbatur republ.
 XV, 3. Vnde Hesych.
νόησιν *νοσησιάζειν*. Vtrum-
 que iungitur a De-
 mosth. Olynth. II,
 p. 7.
νυ *ἑφελκυσικόν* XVI, 7. v.
 not. K.

Ξ.

ξενεσία peregrinatio XI,
 I.
ξίφος, *ξίφιδιον* fida XIII, 2.

O.

ὀνειδάζειν censere X, 4.

οἰκείων *ἐαυτὸν* dedere se
αἰσιν, h. e. docere, co-
 hortari, admonere V,
 3. Similiter ap. Plato.
Apol. p. 13. *παρέχου*
ἐμαυτὸν. assuefacere
 XIV, 5.

οἰκία familia I, 1.
οἰκονομία conditio XIV, 5.
οἰάνισμα augurium XVII,
 3.

ὀκνῶν vereri XVII, 2.
ὀλιγος exiguus III, 3.
ὀλιγωρία negligentia IX,
 I.

ὅμορος finitimus III, 10.
ὅση *τύχοι* quocunque
 XII, 2.

ὅπως. *ἔχ* *ὅπως* — *ἀλλ'* *ἔδδ*
 XI, 3. non dicam sed
 ne quidem.

ὀρμαῖδας II, 3. cf. not.
ὅς *μὲν*, *ὅς* *δὲ* p. *ὁ* *μὲν*, *ὁ* *δὲ*
 XIV, 2.

ἔδδ, *ἔτε* XVI, 2. v. not.
ἔριον *πνεῦμα* ventus se-
 cundus IV, 3. *Vent en*
poupe. Voor Wind.

ἔτω ficcine XVI, 7.
ὄχημα vehiculum II, 2.
ὄψας spectaculum III, 7.
οἶσιν visum XVII, 4.

Π.

παιὴν hymnus, qui par-

INDEX

ta victoria in laudem
Apollinis canebatur
XVII, 3.

παιδεία doctrina XI, 4.

παίζω iocari IV, 9.

πάντα contra, tamen XVI,
3.

πάντα plane, prorsus
XV, 3.

πάνυ plane XVI, 4. φι-
λανθρώπου humanissi-
me III, 9. τὰ πάνυ πύ-
ρα plus quam satis sit
ib. 16.

παράλλοιπτον praeteruehi
IV, 3.

παρὰ μὲν χεῖρας obtegi, la-
titare VII, 6.

παρὰ τὰς δαίτας cingi IV, 6.

παρουσική supellex II, 2.
copiae, opes XVI, 6.

παρὰ σπονδῶν contra fi-
dem induciarum de-
cipi III, 3.

παρά τρωτον πεδυνεῖσθαι dici-
tur, cum castra ca-
stris opponuntur ibid.

παράταξις consilium re-
sistendi, defensio XIV,
3.

παρῖσθαι cohortari III, 9.
participium p e n d e n s
XVI, 3. v. not.

πύρρον τ. ὄρησθαι ob impetu
reprimere III, 6.

παύσασθαι pōnere: de ven-
to XIII, 3.

παύσασθαι concitari XVI,
10.

πέμπειν proprium est
verbum illius pompae,
quae Bacchanalium
tempore in honorem
Liberi patris duceba-
tur XVII, 1.

πεντηετία quinquennium
XVI, 3. 4.

Perfecti vis III, 3. not. e.

περί per IV, 9. ἀντὶν pro
simpl. genit. ἀντὶς III,

II. Βυζάντιον Byzantii

I, 1. ὁ περὶ Σίμων IV, 1.

v. not. τὰ περὶ χώραν

p. ἐν χώρᾳ II, 2. π. τὰς

ἀρχὰς initio XIV, 3.

περιγυρνῶν contorquere

XIII, 2.

περιβάλλεσθαι τ. ἀρχὴν re-
gnum suscipere XVI,
2.

περιγίγνεσθαι obuenire, con-
tingere X, 4.

περιεσῆναι εἰς μοναρχίαν ad
vnius imperium delabi

XIV, 2.

Πέρσης vrbs in ora Pro-
pontidis, quae a By-
zantio in austrum
distat.

INDEX.

- φερνάζειναι *feruare*, III, 3.
 πέτιναι *volare* VII, 3.
 Quae vox eleganter exprimit hominis mores, qui lucri cupiditate impulsus huc et il- luc commeat, nec vs- quam consistit. Ex- emplum causa nonnulla e Platone adscribam. Legg. XII, p. 628. Ο' μὲν δὲ πρῶτος, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος αἰεὶ θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελὼν ταῖς φοιτήσεσι, καθάπερ οἱ τῶν ὀρνίθων διαπορευόμενοι καὶ τῶν οἱ πολλοὶ κατὰ θάλατταν ἀτεχνῶς οἶον πετόμενοι, χρηματισμῶ χάριν ἐμπορευόμενοι, ἕως ὥστε πέτονται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις. R. P. VIII, p. 454, de homi- nibus ad satellitium inuitatis: Ἀυτόματοι, ἔφη, πολλοὶ ἤξεσι πετό- μενοι, εἰς τὸν μισθὸν διδῶ.
 πλεονεκτεῖν τ. τόπῳ III, 5. v. not.
 πλεονέκτημα *commodum adiuumentum* V, 2. Gall. *avantage*.
 πληθεῖναι *expleri alicuius*
- audiendi studio* XVI, 8.
 ποιῆσαι p. ποιήσασθαι VIII, 1.
 ποιητικώτερος *efficacior* III, 15.
 πολεμῆσαι *bello premi* IV, 5.
 πολιορκεῖν *oppugnare* XIII, 1.
 πολιτενῆσαι *astute moliri, machinari* XIII, 4. et *saepe*.
 πολίτευμα *astus* VII, 6.
 πολυπραγματεῖν *alienis re- bus se ingerere* III, 2.
 curiosum esse XIII, 5.
 πολὺς *magnus* III, 4.
 πομπή *pompa* XVII, 1.
 ποτῆσαι *defessum et con- fectum esse* III, 4.
 πρακτικὸν *vis agendi* III, 12.
 πρῶτος ἰδίῳ *qui huma- no est vultu* III, 6.
 πρῶττον *καίθετον ὀφελίμως* XIV, 1.
 πρεσβύτατος *natu maxi- mus* X, 1.
 προαγόρευμα *praedictum* IV, 3.
 προανίγειναι *ante discede- re* VII, 4.

προ-

I N D E X

- προειπεῖν praemonere
 ibid.
 προθυμότερος cupidior III,
 11.
 προῖξ dos X, 1.
 προκλύπτειν prae se fer-
 re XV, 2.
 προκρίπτειν prouchi IV,
 4.
 προλέγειν praemonere IV,
 2.
 προνοεῖν prouisum habere
 XIV, 7.
 προνοητικώτερος studiosior
 XV, 2.
 πρόρρησις praedictum IV,
 2.
 πρὸς c. accus. circumscri-
 bit dativ. XIV, 3. τιθεῖ-
 ναι parare se ad ali-
 quam rem III, 16. ma-
 le cohaeret XIV, 3. de-
 ficit VI, 1. v. not.
 προσκίρτισιν irruere XIII, 1.
 προσβάλλειν νόσον III, 2. v.
 not.
 προσδίδχειν vereri IX, 1.
 προσελεύκειν propius ad-
 vehi IV, 8.
 προσποιεῖν fingere XV,
 4.
 προστιθέναι X, 2. vid. not.
 adiungere I, 2.
 πρόσω procul IV, 7.
 προτρέπειν exhortari III,
 11.
 προφάινειν cooriri IV,
 3.
 πρόφασις causa III, 1.
 πῦρ. διὰ πυρὸς ἔρχεται
 XVII, 2. v. not.

 P.
 πονή inclinatio XIV, 3.

 Σ.
 σαλπικτής tibicen ca-
 strensis III, 5.
 σαφῶς liquide, accurate
 III, 7. optime XI, 2.
 σημαίνειν classicum cane-
 re III, 5. portendere
 XI, 2.
 Σιληνός et Σιλεινός XIII,
 1.
 σκέμμα quaestio ibid.
 σοφίζεσθαι VI, 2. conf. not.
 superlatius pro compar-
 rat. XVII, 5. v. not.
 σπουδαύτερος praestantior
 III, 12.
 στάδιον stadium IV, 4.
 εἰσιστίζειν res novas moliri
 XV, 6.

εἰς αὐτὴν aduersus VII, 2.
εἰλλεῖν proficisci XI,
3.

εὐρατία expeditio III, 4.
εὐρατῆος XIII, 2. v. not.
εὐρατωτικῶς more milita-
ri III, 9.

εὐχαῖρω gratulor XV, 1.
εὐγχυσίς tristitia I, 1.
εὐλλαμβάνειν τ. φύσει in-
genium locupletare,
excolere XVI, 8.

εὐλλαμβάνειν adiuto-
rem et participem ef-
fe VIII, 2.

Εὐλλάβρια, quae alias Se-
lymbria et Selybria,
vrbs in ora Propon-
tidis, media fere in-
ter Perinthum et By-
zant.

εὐμβάλλειν conferre X,
3.

εὐμπαθεῖν communi for-
tuna affligi XI, 2.

εὐμπαράγειν deducere
II, 3.

εὐμπολάειν vna frui
XVII, 6.

εὐνέεσθαι τὰ τ. πατρίδα
συνημίνα μοῖνας cum
patria coniunctio XIV,
7.

εὐνεχέστερον facpius IX,
4.

εὐτυχία casus V, 9.
εὐφρόν animi alacritas
III, 12.

εὐχὴν prope XIV, 3.
εὐχῆμα περιτείνειν perso-
nam imponere VII,
4.

εὐφρον temperantia III,
12.

T.

τὰ pro ταῦτα VIII, 1. id.
τάδε VII, 6. τὰ μὲν illa
XI, 3.

τὰ τῶν ἀγέμων III, 6. v.
not.

ταῖα fascis XVII, 4.
ταλαιπώρος aerum, noxus,
molestus III, 6.

ταμίς quaestor VII, 1.
Plene Isocrat. Aegin.
p. 595. τῶν χρημάτων
ταμίς.

τάριχος V, 1. v. not.
τάττειν censer, esse I,
3. ὑπὸ τῷ subiectum

εἶναι alicui XIV, 5.
τεκμήριον argumentum
XIV, 4.

τέλειος summus i. e. in-
teger et perpetuus
XV, 5. extremus XVII,
7.

τέλειος prorsus XIII, 4.
τέως

771

INDEX.

ταῦς adhuc IX, 1.
 τίειν ἄκην poenam dare
 XIII, 2.
 τίμιος gratiofus, carus
 III, 2.
 τὲς intendit IX, 2. v.
 not.
 τυραννᾶσαι tyrannide op-
 primi XIII, 3.
 τυραννοποιᾶ tyranni cae-
 des XVII, 3.
 τυχών, levis, exiguus
 XIV, 2.

Τ.

ὑπεριχύνει ingrauescere
 XIV, 3.
 ὑστέρων in posterum XV,
 4.
 ὑφαίρειν detrahere XIV,
 8.

Φ.

φαίνεσθαι esse III, 1. ὡς
 ἐφάνη extitit III, 14.
 φανταζόμενον opinione f.
 mentis errore confi-
 ctum VII, 3.
 φιλοτιμίαι honores XVI,
 8.
 φιλοχρήματος pecuniae
 cupidus VI, 3.

φιλαχρημάσῃ pecuniae
 cupiditas ibid.
 φερτὸς tolerabilis IV, 4.
 φρονεῖν sapientia praesta-
 re III, 7.
 φροντίζειν commentari
 XIII, 1. sollicitum esse
 XVI, 6.
 φράσιον castellum XIII,
 1.
 φυλακὴ cautio IX, 2.
 φυλάττεσθαι sibi cauere
 IX, 2. XV, 3. conser-
 vare XVI, 7.
 φυσᾶν incitare XVI, 6.
 φύσις redundat XVI, 8.

Χ.

χαλεπὸς saevus XV, 2.
 χαριέστερον elegantius VI,
 3. χαρίεστατος probatif-
 simus X, 3.
 χάρις beneficium XII,
 3.
 χειρᾶσαι coërcere III,
 15.
 Χίος insula et vrbs ma-
 ris Aegei, Lesbum in-
 ter et Icarium, haud
 procul Smyrna.
 χλευάζειν deridere IV, 2.
 χρέμα κάλλος κ. μεγέθος
 XVII, 4. Similiter
 Lat.

INDEX

- Lat. dicunt *res voluptatum*, cibi rel. vid. Taubman. ad Plaut. Amphitr. II, 2, 1.
- χρηματισμός quaestus VII, 2.
- χρονίζει aliquantodivius abesse XI, 4.
- χρονιώτερος longior III, 1.
- Ψ.
- ψένδειν τ. ἐλπίδα spem fallere III, 3. idem ψένσασθαι XV, 1.
- Ω.
- ὠιδῶν XIII, 1. v. not. ὠμός crudelis XV, 5.
- ὥμιον venale XI, 3.
- ῥῶρα hora XIII, 1.
- ὥς cum accusat. suppresso πρὸς II, 3. εἰκός ut credibile est IV, 5.
- ὠφίλεια commodum, beneficium XVII, 7.

DRESDAE

TYPIS HARPETERIANAE VIDUAE.





005653707



